

Barcode : 99999990833245
Title - Shri shikshapatri mula arth
Author -
Language - gujarati
Pages - 299
Publication Year - 0
Barcode EAN.UCC-13

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૦૮૭

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ શિશુપાત્રી

વિષય U2288 28

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈત્તસંગ્રહ

૩૦૮૭

श्री शिक्षापत्री

(अर्थ सहित)

माहा शुद्धी ५ वसंतपंचमी

संवत् १९६६.

किंमत ०-६-०

305

उद्धवी संप्रदायना सत्सं-
गीओ माटे

छपाची प्रसिद्ध करनार,
शुक्सेलर गुरुप्रसाद नारणजी

ठे.—स्वामीनारायणना
मंदीरमां—अमदावाद.

प्रत २०००

आवृत्ति १ वी

अणुदावाद.

**पा. मोहनलाल मगनलाले
पोताना धी “विजय प्रवर्तक”
प्रेसमां छापी.**

॥ शिक्षापत्री ॥

(अर्थसहिता)

श्रीसहजानन्दायनमः॥ अथ
शिक्षापत्रीलिरुच्यते॥ श्लोकः॥
वामेयस्यास्थिताराधाश्रीश्चय-
स्यास्तिवक्षसि ॥ वृन्दावनवि

शि० हारंतं श्रीकृष्णं हृदि चिन्तये । १ । प०

५ अर्थः ॥ श्रीसहजानंदस्वामीजे
तेपोतानासत्संगीप्रत्ये शिक्षा
पत्रीने लिखताथका, प्रथमपो
ताना इष्टदेवजेश्रीकृष्णभगवा-
न, तेनुं ध्यानरूपमंगलाचरण
करेछे. हुंजेतेमाराहृदयने विषे ?

ब्रह्मचारिणः ॥ गृहस्थाश्चमया
रामभट्टाद्यायेमदाश्रयाः ॥ ३॥
अर्थः। तथा अमारा आश्रित ए
वाजेमुकुंदानंद आदिकनैष्ठिक
ब्रह्मचारी तथा अमारा आश्रित
जेमयारामभट्ट आदिक गृहस्थ
सत्संगी ॥ ४॥ श्लोकः॥सधवा

शि०

४

५०

विधवा योषाश्च पच्छिद्यतं
गताः ॥ मुक्तानन्दादयो ये स्युः
साधवश्चाऽखिला अरि ॥ ५ ॥
अर्थः । तथा अमारे आश्रित जे सु
वासनीने विधवा एवी सर्वे वार्द्ध्यं
तथा मुक्तानन्द आदिक जे सर्व
साधू ॥ ५ ॥ श्लोकः ॥ स्वधर्मर

४

अमारा आश्रित सर्वे सत्संगीते
प्रत्ये शिक्षापत्रीने लिखिये छि-
ये । २ । श्लोकः । भ्रात्रो रामप्रता
पेच्छारामयो धर्मजन्मनोः । याव
यो ध्यापसादाख्य रघुवीराभि
धौ सुतौ । ३ । अर्थः । श्रीधर्मदेवथ
किछे जन्मजे मनो एवाजे अमा-

शि०

३

राभाईरामप्रतापजीतथाइच्छा
रामजीतेमनापुत्रजेअयोध्याप्र
सादनामैनैरधुवीर नामेले जेने
अमेअमारा दत्तपुत्रकारिने सर्वे
सत्संगीना आचार्यपणाने विषे
स्थापनकरयाछे॥३॥श्लोकः॥
मुकुन्दानंदमुख्याश्वनैष्ठिकाब्र

प०

३

શ્રીકૃષ્ણભગવાનનું દયાનુકરું
નૂ. તેશ્રીકૃષ્ણકેવાહેતો, જેના
ડાવાપડવાનેવિષેરાધિકાજી
રહ્યાંહે અને જેનાવક્ષસ્થલનોવિ-
ષેલક્ષ્મીજી રહ્યાંહે. અનેવૃન્દા
વનનેવિષે વિહારના કરનારા
હે॥૧॥શ્લોકઃ ॥લિલામિસહ

शि० जानन्दस्वामी सर्वान्निजाश्रि पं०
२ तान्॥ नानादेशस्थितान्नाशिक्षा
पत्रीं वृत्तालं यस्थितः ॥ २॥ अ
र्थः ॥ अनेवरताल गामने विष
रह्या एवा सह जानन्दस्वामिजे
अमे, ते अमेजे ते नाना प्रकारना
जे सर्वदेशते मने विषे रह्या एवा जे २

उत्रवर्त्तन्तेयैतेस्वरकुबुद्धयः॥त
इहापुत्रच महक्लुभन्तेकष्टमेवाहि
॥९॥अर्थः॥अनेते सदाचारनु
उल्लंघनकरिनेजे मनुष्य पोता
नामनमां आवेतेम वरतेछे तेतो
कुबुद्धिवालाछेनेआलोकनेपर
लोकेनीवेषीनश्चेमाद्य कष्टनेज

शि० पामेळ ॥१॥ श्लोकः॥ अतोभ पं०
७ वद्भिर्मच्छिष्यैः मानधान तया
ऽखिलैः ॥ प्रीत्यैतामनुसृत्यैव
वर्तितव्यानिरन्तरम् ॥ १० ॥ अ
र्थः॥ तेमाटे अमाराशिष्यएवा
जेतमेसर्वेतेमणेतोप्रीतियेकरि
नेआशिक्षापत्रीने अनुसारिनेज

શિક્ષાપત્રીજેઅમેલિખિછેતેમ-
વેનાજીવનેહિતની કરનારીછે.
॥૭॥ શ્લોકઃ॥યેપાલયન્તિમનુ
જાઃસચ્છાસ્ત્રપ્રતિપાદિતાન્ ॥સ
દાચારાન્સદાતે ઽત્રપરત્રચમ
હાસુખાઃ॥૮॥ અર્થઃ॥અનેશ્રી-
મદ્ભાગવતપુરાણઆદિકજેસ

શિ. ૬

૫૦

વશાસ્ત્રતેમાં, જીવના કલ્યાણને
અર્થે પ્રાતિપાદન કર્યા એવા જે અ
હિંસા આદિક સદાચાર તેમને
જે મનુષ્ય પાલે છે તે મનુષ્ય જે
તે આ લોકને વિષે ને પરલોક
ને વિષે મહાસુખિયા થાય છે
॥ ૮ ॥ શ્લોકઃ ॥ તાનુલ્લુહ્ધ્યા

૬

क्षिकामैतैः सर्वैर्वर्चिषाः सदा सि
षः ॥ श्रमिन्नारायणस्मृत्या स
हिताः शास्त्रसंमतः । दि । अर्थः । ए
सर्वे ते मणेषां तानाधर्मनि रक्षा
नाकरनारानि शास्त्रे विषे प्रमा
णरूप ने श्रीमन्नारायणानि स्मृ
तिये सहित एवा जे अमारा रुडा

शि० ५०
आशोवादिदेवांचवा. १६ । श्लो
कः ॥ एकाग्रैणैव मनसा पत्रीले
खः सहेतुकः ॥ अवधार्योऽयम
खिलैः सर्वजीवाहितावहः ॥ ७ ॥
अर्थः ॥ अने आशिक्षापत्रीलि
ख्यानुं जे कारण छे ते सर्व ते मणे
एकाग्रमने करिने धारवुं अने आ

निरंतरसावधानपुणेवरतनुपुण
आशिक्षापत्रीनुं उल्लंघनकारिने
वरतवुंनहि ॥ १० ॥ श्लोकः ॥
कस्यापिपाणिनो हिंसानैवका
याऽत्रमामकैः ॥ सूक्ष्मयूकाम
त्कुणादेरपि बुद्ध्याकदाचन ॥
११ ॥ अर्थः ॥ हवेतेवरत्यानि

श० ॥ रीत्यकहियेछियेजेअमारा जे १०
८ सत्संगीतेमणेकोई जीवप्राणिं
मात्रनीपणहिंसानकरवि. अने
जाणिनेतोझीणाएवाजूमोंकण
चांचडआदिकजीवतेमनीपण
हिंसातोकर्यारयनकरवी ॥११
॥श्लोकः देवतापितृयागार्थम

प्यजादिश्चाहिसनम् ॥ नकत्तव्य
महिंसैवधर्मः प्रोक्तोऽस्ति यन्म
हान् १२ ॥ अर्थः ॥ अने देवताने
पित्रीतेमनायज्ञने अर्थपणवक
रांमृगलांशशलांमाछलांआदि
क कोईजीवनीहिंसानकरवी,
केमजेआहेसाछतेजमांटोधर्मछे

।श० १॥ एमसवंशास्त्रमांकहंछे ॥ १२॥ प०

९ श्लोकः ॥ स्त्रीयाधनस्यवाप्रा
ह्यसाम्राज्यस्यचत्राकाचित् ॥
मनुष्यस्यतुकस्यापिहिंसाका
र्यानिस्वर्था ॥ १३॥ अर्थः ॥ अने
स्त्रीधनने राज्यतेमनीप्राप्तिने
अर्थपणकोइमनुष्यनीहिंसातो

अथवा कोई विजाथी अजाग्य
आचरण थइगयुं होय तो शस्त्रा-
दिके करि ने पोताना अंग नुंत तथा
विजाना अंग नुं छेदनन करवुं। अ
थवा क्रोधे करि ने पण पोताना अं
ग नुंत तथा विजाना अंग नुं छेदनन
करवुं। १। ६ श्लोकः ॥ स्तेन कर्मन

शि० कस्तव्यं धर्मार्थमपिकेनचित् । स
१२ स्वामिकाष्ठपुष्पादिनग्राह्यं तद्
नाज्ञया ॥ १७ ॥ अर्थः ॥ अने धर्म
करवाने अर्थेपण अमारा कोई
सत्संगीये चोरनुं कर्मन करवुं ॥
अने धणियातुं जे काष्ठपुष्प आ
दि कवस्तु ते तेना धाणिनी आज्ञा १२

प०

१२

न भक्ष्यं सर्वथा मां संयज्ञशिष्टम-
पिक्वाचित् ॥ न पेयं च सुरामद्यम-
पि देवानि वा दितम् ॥ २५ ॥ अ-
र्थः ॥ अने जे मां से छेत तो यज्ञनुं
शेष होथ तो पण आपत्काल मां
पण क्रयाये न खावुं अने त्रण प्र-
कारनी सुराने अगीयार प्रकार-

शं० ॥ नुंमद्य, देवतानुं नैवेद्यहोय तो- प०
५९ पणतेनपिबुं॥ १५॥ श्लोकः॥ अ
कायाचरणकापिजातेस्वस्यप
रस्यवा॥ अङ्गुच्छेदोनकर्त्तव्यः
शस्त्राद्यैश्चक्रुधापिवा॥ १६ अर्थः
॥ अनेकवारैकपोताथीकांईक
अजोग्य आचरणथईगयुंहोय १९.

कोइप्रकारे क्यारेयपणनजकर
वी ॥१३॥ श्लोकः । आत्मवात
स्तुतिर्थेऽपिनकर्त्तव्यश्चनक्रुघा
अये। ग्याचरणात्कापिनविषो
द्वन्धनादिना ॥१४॥ अर्थः ॥ अने
आत्मवाततोतीर्थनोविषेपण न
करवो ने कोधिकरिने न करवो

शिश०॥ अनेकवार एक कोई अयो। य आने १०

१०॥ चरण थई जाय तेथ की मुंझाईने

पण आत्मघातन करवो अने झंग

खाईने तथा गळे टुं पो खाईने तथा

कूवे पाडिने तथा परवत उपरथी

पाडिने इत्यादिक कोईरीये आ-

त्मघातन करवो । १४॥ श्लोकः॥ १०

प्रोतानास्वार्थनीसिद्धिने अर्थे
पणकोईनेविषेमिथ्याअपवाद
आरोपणनकरवो, अने कोई-
ने गाल तो क्यारेय न देवी॥
२० ॥ श्लोकः ॥ देवता तीर्थ
विप्राणांसाध्वीनांच सतामपि
॥वेदानांचनकर्त्तव्यानिन्दाश्च

शि० ध्यानचक्रचित् ॥ २१ ॥ अर्थः ॥ ५०

६५ अनेदेवतातीर्थब्राह्मण पतिव्र-
ता साधु भे वेद एवमि नीन्द
क्वपारेयनकरवीने नसांभळवी
॥ २१ ॥ श्लोकः ॥ देवतायै भवेद्य
स्यै सुरासांसानि वेदनम् ॥ यत्पु
रोऽजादि हिंसा च न भक्ष्यं तन्नि

१२

द्विपि॥१९॥ अर्थः॥ अनेजेना
हाथनुंरांधेल अन्नतथाजेनापा
त्रनुं जळतेखपतुं नहोयतेणेरां-
धेल अन्नतथातेनापात्रनुंजळ ते
श्रीकृष्णभगवाननीप्रसादिच
रणामृतनामाहात्म्यकारनपण
जगन्नाथपुरीविना अन्यस्थान-

शि० कनेविषे ग्रहणनकरवुं, नेजग. प ७
१४ नाथपुगीने विषजगन्नाथजिनो
प्रसादलेवाय तेनो दोष नहि
॥ १९ ॥ श्लोकः ॥ मिथ्यापवादः
कस्मिंश्चिदपि स्वार्थस्यासिद्धये
॥ नारोप्यो नापछद्वाश्च भाषणी
याः कदाचन ॥ २० ॥ अर्थः ॥ अने १४

विनानलेवुं ॥ १७॥ श्लोकः । व्य
भिचारो न कर्तव्यः पुम्भिः स्त्री
भिश्च मांश्रितैः । द्यूतादिव्यसन
त्याज्यं नाशं भङ्गादिमादकम् ॥
१८॥ अर्थः ॥ अनं अपारा आ-
श्रितजे पुरुषतथा स्त्रीयुतमण
व्यभिचारनकरवो अनेनुम ट

शि० आदिकजेठ्य सनतेनोसागक प०
१३ रवाअनेभांग्यमफरमाजमगां
जो एआदिकजे केफकरनारां
वस्तुतेखावांनाहिनेपिवांपणन
हि॥१८॥ श्लोकः ॥ अग्राह्यान्ने
नपक्वं यदन्नंतदुदकंचन ॥ जग
न्नाथपुरोऽन्यत्रग्राह्यंकृष्णप्रसा १३

नेदितम् ॥ २२ ॥ अर्थः ॥ अनेजे
देवताने सुरामांस तुल्ये वेद्यथातुं
होय अनेवळीजे देवताने आग-
ल्यवकरा आदि जीवानि हिंसा
थाति होय ते देवतानुं नैवेद्यन
खायुं ॥ २२ ॥ श्लोकः ॥ दृष्टांशि
वाल्यादीनि देवागाराणि वर्त्म

शि० नि ॥ प्रणम्यतानितदेवदर्शन १०
१६ कार्यमादरात् ॥२३॥ अर्थः ॥
अने मार्गनेविषेचालतेशिवा-
लयादिकजेदेव मंदिर आवेतेने
जोईनेतेने नमस्कार करवो अने
आदरथकीते देवनुंदर्शनकरवुं
॥२३॥ श्लोकः । स्ववर्णाश्रमध १६

मोक्षः सहासठ्यो न कनचित् । पर
धर्मो न चाचर्यो न च पापण्ड क
लिप्तः । २४ । अर्थः अनेपो न पो
ताना वर्णाश्रमना जेवर्मंत कोई
सत्संगीयेत्यागन करवो अने प
रधर्मनुं आचरण न करहुं तथा
पापण्डधर्मनुं आचरण न करहुं

शि० नथाकलिपतधर्मनुं आचरण न
१७ करवुं ॥२४॥ श्लोकः ॥ कृष्णं भ
क्तेः स्वधर्माद्रिपतनं यस्य वाक्प
तः ॥ स्यात्तन्मुखान्नैव श्रव्याः
कथावात्ताश्चिवाप्रभोः २।५। अ
र्थः ॥ अनेजेनावचननेसां भल्लवे
करिनेश्च कृष्ण भगवानमी भ-

प०

१७

किंनेपोतानोघर्मएवेथकी पाडे
जवायेतेनामुखथकी भगवान-
नीकथावात्तानिसांभळवी। २५
।श्लोकः॥स्वपरद्रोहजननंसण्यं
भाप्यंनकार्हेचित् ॥ कृतघ्नसङ्ग
स्त्यक्तव्यो लुश्वाग्राह्यानकस्य
चित् ॥२६॥अर्थः।अनेजेसत्य

शिशु०

१८

वचनबोलवेकरिनेपोतानोद्रो- १०
हथायतथापारकोद्रोहथायएवं
जेसत्यवंचनतेकरियेयन बालवृ
अनेजेकृतघ्नीहोय तेना संगने
त्यागकरवोअनेव्यवहारकार-
जनेविषेकोईनीलांचनलेवी ॥ ११
रक्षाश्लोकः चौपापीव्यसनि

नां सङ्गः पाषाण्डिनां तथा । कामि
नां च न कर्त्तव्यो जनवञ्चनकर्म
गाम् ॥ २७ ॥ अर्थः ॥ अने चोरपा
री व्यसनी पाषंडी कामी तथा
कामिया आदि कक्रियाये करि
ने जन नोठगनारोए छ प्रकार
नां जेमनुष्यते मनो संगन करवो

शि०
१

॥२७॥श्लोकः ॥भक्तिवाज्ञान
मालम्ब्यस्त्री द्रव्यरसलोलुपाः
॥पापेप्रवर्त्तमानाःसुःकार्यस्ते
षान्संगमः ॥२८॥अर्थः॥अने
जेमनुष्यभाक्तिनुं अथवाज्ञाननुं
आलम्बनकारिनेस्त्रिदिव्य नेरसा
स्वःदतेमनेविषे अतिशे लोलुव १९

थकौपापनेविषेप्रवरतताहोयते
पनुष्यनोसमागमनकरखो २८
॥ श्लोकः॥ कृष्णकृष्णावतार
णांखण्डनंयत्रयुक्तिभिः ॥ कृत
स्यात्तानिशस्त्रणिनमान्यानि
कदाचन॥२९॥ अर्थः ॥ अनेजे
शास्त्रने विषे श्रीकृष्णभगवान

श्री०
२०

तथा श्रीकृष्णभगवाननाजे० व
राहादिक अवतारलेपनुंजुक्ति
येकारिनेखंडनकरयुं होये एवांजे
शास्त्र ते क्यारेय न मानवां नेन
सांभळवां ॥ २९ ॥ श्लोकः॥
अगालितं नपातव्यं पानीयं च प
यस्तथा ॥ स्नानादिनैव कर्त्तव्यं ॥

प०

२०

सूक्ष्मजन्तुमयाम्भसा । ३० । अ
र्थः ।। अनेगाल्या विनांनु जे जल
तथा दूध ते न पिवुं अनेजे जलने
विषेक्षिणा जीवघणाज होयते
वे जले करिने स्नानादिक क्रियान
करवी ।। ३० ।। श्लोकः ।। यदौषधं
च सुरया संपृक्तं पल्लवेन वा ।। अ

शि० ज्ञातवृत्तैवद्येनदत्तंचाद्यंनतत्तुक् प०
२१ चित्। ३१। अर्थः॥ अनेजे औष-
धधारुतथामांस तेणे जुक्तहोय
ते औषधकथारेयनखावुं अने व-
ळीजेवैदना आचरणने जाणता
नहोईयेतेवेदे आप्युंजे औषध ते
पणवयारेयनखावुं॥ ३१। श्लो २१

ક્રઃ।સ્થાનેષુલોકશાસ્ત્રાભ્યાંનિ
ષિદ્ધેષુકદાચન ॥ મલમૂત્રોત્સ
ર્જનંચનકાર્યંઘ્રીવનંતથા ॥ ૩૨
॥ અર્થઃ ॥ અને લોકને શાસ્ત્ર
નેમણે મલમૂત્રકરવાનેઅર્થે વર
જ્યાં એવાં સ્થાનક જે જીરણ
દેવાલય તથા નદિ તળાવના

१३० आरा तथा मार्ग तथा वावेलुं १०
२२ खंवर तथा वृक्षनी छाया तथै
फुलवाडी वगिचः ए आदि कजे
स्थानक तेमनेष क्यारेयपग
मलमूत्र न करवुंतथाथुंकबुंपण
नाहि॥ ३४॥ श्लोकः॥ अद्वारेण
ननिर्गम्यंप्रवेष्टुव्यंनतंनच । २२

स्थाने सस्वामि केवास्यः कार्यो
ऽपुंष्टुः न तप्ततिम् ॥ ३ ३ ॥ अर्थः ॥
अने चोर मार्ग कारिने पेसवूं नाहि
ने निसद्वूं नाहि अने जे स्थान क
धणि यातुं होय ते स्थान कने विषे
तेना धाणि ने पुछ्या विना उतारो
न करवो. ॥ ३ ३ ॥ श्लोकः ॥ ज्ञान

શિ૦ વાર્તા શ્રુતિર્નાર્યાપુસ્વાત્ કાર્યા પ૦
૨૩ નપુરુષૈઃ॥નવિવાદાઃસ્ત્રિયાકા
યોનરાજ્ઞાનચતજ્જનૈઃ ॥ ૩૪॥
અર્થઃ॥ એને અમારા સત્સંગી જે
પુરુષ માત્ર તેમણે વાઈ માળ સના
પુસ્વ થકી જ્ઞાન વાર્તા નસાંખલ
વી એને સ્ત્રિયું સાથે વિવાદ નક ૨૩

रं व्रोतथाराजासंघाथे तमारा-
जानामाणस संघाथेववाद न
करवो ॥ ३४ ॥ श्लोकः ॥ अपमा-
नोनकर्त्तव्यो गुरुणांचवरिण्य-
साम् ॥ लोकेप्रतिष्ठितानांचवि-
दुषांशस्त्रधारिणाम् । ३६ ॥ अर्थः
॥ अने गुरुनुं अपमान न कर

શિ. ૦ તું તથા જે અતિશે શ્રેષ્ઠ મનુષ્ય પ૦
૨૪ હોય તથા જે લોકને વિષે પ્રાતે
પ્રિતમનુષ્ય હોય તથા જે વિદ્યા
વાન્ મનુષ્ય હોય તથા જે શસ્ત્રધા-
રિ મનુષ્ય હોય તે સર્વે તું અપમાન
ન કરવું ॥ ૩૨ ॥ શ્લોકઃ ॥ કાર્યન
સહસા કિંચિત્કાર્યો ધર્મસ્તુ સ ૨૪

ત્રેરુમ્ । પાઠની યાડધી તવિચ્ચા ।
કાર્યઃ સહોડન્વહંસતામ્ ॥ ૩ ॥
અર્થઃ ॥ અને વિચાર ચા વિનાનું
તત્કાલ કાંઈ કારજ ન કરવું
અને ધર્મ સંબંધી જે કારજ તે તે
તત્કાલ કરવું અને પોતે જે
વિચાર મળ્યા હોય તે વિજાને મ

शि०
२६

णाववी अनेनित्यप्रत्ये साधुनै।
समागमकरवो॥ ३६। श्लो॥ कः॥
गुरुदेवैर्नृपैक्षार्थनगम्यं रिक्तपा
णिभिः ॥ विश्वासघातो नो का
र्यः स्व श्लाघास्वमुखेन च ॥ ३७
॥ अर्थः ॥ अने गुरुदेवने राजा ए
त्रण्यनादर्शनने अर्थेऽयारिजातुं

प०

२७

त्यारेठा लेहाथेन जावुं अने कोई
नो विश्वासघात न करवो अने
पो अनेमुखे कारिने पोतीनां व
खाणन करवां ॥ ३७ ॥ श्लोकः । य
स्मिन् परिहेतऽपि स्युर्दृश्यान् य
ङ्गानि चात्मनः ॥ तद्दृश्यं वसनं नै
व परिधायै मदाश्रितैः ॥ ३८ ॥

शि.
२६

अर्थः॥ अने जे वस्त्रपेरथके पण
पोतानां अंगदेखायें तवुं जे भुंडुं
वस्त्रते अमारा सत्पंगी तेमणे न
पेरवुं ॥ ३८ ॥ श्लोकः॥ धर्मेण र
हिता कृष्णभक्तिः कार्या न सर्व
था । अज्ञानिन्दा भया नैव त्याज्यं
श्रीकृष्णमेव नमः ॥ ३९ ॥ अर्थः॥

३९

अने श्री कृष्ण भगवाननी जे भ
क्त तं धर्म रहित एवी कोई प्रकाश
न करवी अने अज्ञानि एषां ने म
नुष्य तेमनी निदाना भय धरि
श्री कृष्ण भगवाननी सेवानो
त्याग करवो जनहि ॥ ३२ ॥ श्लो
कः ॥ उत्सवाहे पुनित्यं च कृष्ण

शि० मन्दिरमागतैः पुम्भिस्पृश्यान् प ०
२७ वनितास्तत्रतामिश्रपूरुषाः ॥
४० ॥ अर्थः ॥ अने लच्छवना
दिवसनेविषेतथानित्यप्रत्येश्री
कृष्णनामंदिरमां आव्या एवा
जेसत्संगीपुरुषतेमणेते मंदिरने
विषेस्त्रियुंनोस्पर्श नकरवेतथा २७

स्त्रियं तेमणेपुरुषनोस्पर्शनकर
वोअनेमंदिरमांथिानिसरथाप
छेपोनपोतानीरीतेवरतत्तुं । ४०
॥ श्लोकः ॥ कृष्णदीक्षांगुरोः
प्राप्तस्तुलसीमालिकेगले ॥ धा
र्योनित्यंचोर्ध्वगुण्डं ललाटादौ-
द्विजातिभिः ॥ ४१ ॥ अर्थ ॥ अने

शि०
२८

धर्मवंशि गुरुधकि श्रीकृष्णनी
दीक्षानेपांम्या एवाजेब्राह्मण
क्षत्रियने वैश्यपुत्रणवर्णना अ-
पारासत्संगी तेमणे कंठनेविपे
तुलसिनी बेवडा माला नित्ये
वारवाअनेल आटहृदयेने बेहा
थएचारठेकाणे ऊर्ध्वपुंडू तिल

५०

२८

ककरवुं ॥ ४१ ॥ श्लोकः ॥ त-
त्तु गोपीचन्दनेन चन्दनेनाऽथ
वाहरेः । कार्ये पूजा वा शिष्टे न केश-
रादियुतेन च ॥ ४२ ॥ अर्थः ॥
अने ते तिलक जेते गोपीचन्दने
करिने करवुं अथवा भगवाननी
पूजा करतां वा किरवुं नैके सर

शि०
२९

कुंकुमादिके जुक्तएवुंजेप्रसादि प०
चंदनतेगेकरिनेतिलककरनुं ॥
४२ ॥ श्लोकः ॥ तन्मध्यएवक
त्तव्यः पुण्ड्रव्येणचन्द्रकः कुङ्कु
कुमेनाऽथवावृत्तारालक्ष्मीप्र
सादिना ॥ ४३ ॥ अर्थः ॥ अनेतेनि
लकनामध्यने विषेजगोलएवो १९

जे चांदलां ते जे ते गोपी चंदने क-
रिने करवो अथ वाराधिका जीने
लक्ष्मी जी ते मनू प्रमादि एवं जे कुं-
कुमतेणे करिने ते चांदलो कर ॥
॥ ४३ ॥ श्लोकः ॥ सच्छद्राः कृ-
ष्णभक्ता ये तस्तुमालोर्ध्वपुच्छ-
के ॥ द्विजातिवद्वारणीये निजध-

शि०
२०

मेषु संस्थितैः ॥ ४४ ॥ अर्थः ॥ अने
पातान्ना धर्मने विपरिहृत्वा ने श्री कृ-
ष्णना भक्त एवो जसत्तु गूढते म-
णेतो तुलसीनां गालाने च हृदि पुं-
निलके तज्या ह्यगक्षत्रियवश्यो न
पठे चारवां ॥ ४४ ॥ श्लोकः ॥ भ-
क्तैस्तद्वितरैर्मालिचन्दना दीन्य

प

३

नौद्धवे धार्येकण्डेललाटेडधका
गः केवलचन्द्रकः ॥ ४५ ॥ अर्थः ।
अनेते सतशूद्रथाकिविजौजिजा
तियेकरिनेउतरताएवाभक्तज
नतेमणेतोचंदनादिककापुनी
जेवेवडीमालातेभगवाननीप्र
सादिकरावनेकंठनोविगेधार

शि० वी अनेललाटनीवेषेकेवल चीं- प
३१ दलोकरवोपण तिलक नकरवुं
॥४५॥ श्लोकः॥ त्रिपुण्ड्रद्राक्ष
धृतिर्येषां स्यात्स्वकुलागताः ते
स्तुविप्रादिभिः कपिनित्याज्या
सामदाश्रितैः ॥ ४५ ॥ अर्थः॥
अनेजेब्राह्मणादिकने त्रिपुण्ड्रजे

अ। हुं तिलकक रवुं नथा रुद्राक्ष-
नीमालाधारविः एवैवानां पोता
नीकुलपरंपराय करिने चाल्यां
आठ्यां होय नेते ब्राह्मणादिक
अमारा आश्रित थया होयतो
पण तेमणे ते त्रिपुंडूने रुद्राक्ष तेम-
नोक्क्यारैयत्यागनकरवो ॥४६

शि० ॥ श्लोकः ॥ एकात्म्यमेव विज्ञेयं प०
३२ नारायणमहेशयोः ॥ उभयोर्ब्र
ह्मरूपेण वेदेषु प्रतिपादनात् ॥
४७ ॥ अर्थः ॥ अनेनाराणने
शिवजी हू वेनुं एकात्मापणुं ज
जाणनुं केमजेवेदनेविषेएवेयनुं
ब्रह्मरूपेकरिनेप्रतिपादनकरयुं ३२

છે ॥ ૪૭ ॥ શ્લોકઃ ॥ શાસ્ત્રોક્ત
આપંધર્મોયઃ સત્વલ્પાપાદિકાર્હિ
ચિત્ ॥ મદાશ્રિતૈર્પુરુષતયાગ્ર
હીતવ્યો નમાનવેઃ ॥ ૪૮ ॥ અર્થઃ
અને અમારા આશ્રિત જે મનુષ્ય
તેમણે શાસ્ત્ર કહ્યો જે આપદ્ધર્મ તે
અલ્પ આપત્ત કાઢને વિષે પુરુષ પ

शि० ३३ णेकरिनेवयारियग्रहणन करवो ५०
३३ ॥४८॥ श्लोकः ॥ पसहंतुप्रबोद्ध
व्यंपूर्वमेवोदयाद्रवेः ॥ विधाय
कृष्णस्मरणं कार्यःशोचविधि
स्ततः॥४९॥ अर्थः ॥ अने अ-
मारासत्संगी तेमणे नित्य सूर्य ३३
उग्याथि प्रथमज जागवुंनेश्री-

कृष्णं भगवाननु स्मरण करीने
पल्लेशौ च विधिकरवाजावुं । ४९
॥ श्लोकः ॥ उपविश्यैव चैक्षत्र क
र्त्तव्यं दन्तधावनम् ॥ स्नत्वा शु
च्यम्बुना धौते परिधायै च वास
सी ॥ ५० ॥ अर्थः ॥ अने छे
एक स्थान कने विषये शिने दात-

शि० गकरधुं अनेपछेपवित्रजळेकरि प०
३४ नेस्तानकारिनेपछेधोयेलुंवस्त्र ए
कपेरधुंनेएक ओढवुं॥५०॥ श्लो
कः ॥ उपाविश्यततःशुद्ध आस
नेशुचिभूतले असंकीर्ण उपस्पृ
श्यं प्रालुमुखं वीत्तरामुखम् ॥२१॥ ३४
॥ अर्थः ॥ अनेतेवारे पछेपवित्र

पृथ्वीनि विषे पाथर्युने शुद्धने
कोइविजा आसनने अडचुनहो
यनेजेउपरसारिपेडे बेसायएवु
जे आसनतनेविषेपूर्वमुखे अथ-
वा उत्तर मुखेबसिने आचमन
करवु।५१॥ श्लोकः॥ कर्त्तव्यमू
र्ध्वपुण्ड्रं च पुम्भरेवसचन्द्रकम

शि० ॥ कार्यःसधवनारी भिर्भाले प०
३५ कुङ्कुमचन्द्रकः । ५२॥ अर्थः॥
अनेपछेसत्संगी पुरुषमात्रनेचां
दलेमाहितऊर्ध्वपुंङ्गु तिलककर
धुं अनेसुवासानिजेस्त्रीयुंतेमनेतो
पाताना भालने विषे के। मनो
चांदलेकरवो॥ ५२॥ श्लोकः॥ ३५

पुण्ड्रं वा चन्द्रकोभालेन कार्थोभृ
तनाथया ॥ मनसा पूजनं कार्यं त
तः कृष्णस्य चाखिलैः ॥ ५३ ॥ अ
र्थः ॥ अने ते विधवा स्त्री युं मात्र-
ने पोताना भालने विषे तिलकन
करवुं ने चांदुलोपणन करवो अ
ने ते पछे ते सर्वे जे अमारा सत्संगी

श ०
३६

तेमणेमनेकरीणि कल्ह्यांजे चं प०

दन पुण्यादिक उपचार, तेमणे

करिनेश्री कृष्णभगवाननीमा-

नसीपूजाकरवी ॥६३॥ श्लोकः

॥ प्रणम्य राधाकृष्णस्य लेख्या

चीतत आदरात् ॥ शक्त्या जापि

त्वातन्मन्त्रं हर्त्तव्यं व्यावहारि ३६

कम् ॥ ६ ॥ अर्थः । अने ते पछे श्री
राधाकृष्णनी जे चित्र प्रतिमा ते
नुं आदर थकि दरशन करिने न
मस्कार करिने पछे पोताना सा-
मर्थ्य प्रमाणे श्रीकृष्णनो जे अ
ष्टारक्षर मंत्र तेनो जप करिने ते पछे
पोतानुं व्यावहारिक कामकाज

शि० करवु॥२४॥ श्लोकः।येत्वम्बरी ५०
३७ षवद्भक्ताः स्युरिहात्मनिर्वेदि
नः तैश्चमानसपूजान्तंकार्यमुक्त
क्रमेणैव ॥२५॥ अर्थः॥ अनेजे
अमारा सत्संगीमां अंबरीपरा
जानिपेठे आत्मनिर्वेदी एवाउ
त्तमभ होय, तेमणे पण प्रथम

३७

कह्युं तेवीरीते अनुक्रमे कांरन
मानंस्त्रीपूजापरजंत सर्वे क्रिया
करवी॥५५॥ श्लोकःशैलीवाधा
तुजामूर्तिः शालग्रामो ऽर्च्य
एवतैः।द्रव्यैर्यथासैःकृष्णस्यज
प्योऽथाष्टाक्षरोमनुः॥५६॥ अ-
र्थः। अनं तेजेआत्मानिवेदिभक्त

૩૮ તમણપાશાળની અથવા ધાતુની પ૦
જે શ્રીકૃષ્ણભગવાનની પ્રતિમા
અથવા શાલગ્રામ, તેમનિજે પૂજા
તેદેશકાલને અનુસરિને પોતા-
ના સામર્થ્યપ્રમાણે પ્રાપ્ત થયાં જે
ચન્દનપુષ્પફલાદિક વસ્તુ તેણે
કરિને કરવી અને પછી શ્રીકૃષ્ણ-

૩૮

भगवान्नानाजे अष्टाक्षरमंत्र तेनो
जप करवा ॥ ६६ ॥ श्लोकः ॥ स्तो
त्रः देरथ कृष्णस्य दाठः कार्यः स्व
शक्तितः ॥ तथानधीतगीर्वाणैः
कार्यतन्नामकीर्त्तनम् ॥ ६७ ॥
अर्थः ॥ अनेतेपछेश्रीकृष्णभग
वाननानाजिस्तोत्र आदिग्रंथतेनो

शि० जेपाठ तेपोतानासामर्थ्यप्रभा प०
३९ णेकरवोअनेजे संस्कृतनभण्या
होय, तेमणे श्रीकृष्णभगवान्तुं
नामकीर्तन करवुं ॥५७॥ श्लो
कः ॥ हरेर्विधायनेवग्रभोज्यंप्रा
सादिकंततः कृष्णसत्वापरः प्री
त्याभावितव्यंचतैः सदा ॥५८॥ ३९

अर्थः॥ अने पछे श्रीकृष्णभग-
वाननेनेनेनेकरिनेपछे तेप्रमा-
दिएवुंजेअन्नतेजमवुं. अनेतेजे
आत्मानिवेदिवैष्णवतेमणे सर्व
कालनेविषेप्रीतिये करिने श्री
कृष्णभगवाननी सेवापरायण
थावुं॥६८॥ श्लोकः॥ प्रोक्तास्तेनि

गुणाभक्तानिगुणस्य हरेर्यतः। प०

शि० संबन्धात्तत्क्रियाःसर्वाभवन्त्ये

४० वहिनिगुणाः ॥ ५९ ॥ अर्थः ॥

अनेनिगुणकेतांमायानाजे स-
त्त्वदिकत्रण्यगुणतेणेरहितए-

वाजे श्रीकृष्णभगवान्तेनासं-
बन्धथकितेआत्मनिवेदिभक्त-

४०

निजे सर्वे क्रियाते निर्गुण थाय छे
ते हेतु माटे ते आत्मनि वेदि भक्त
जे ते निर्गुण ज कह्या छे ॥ ५९ ॥ श्लो
कः ॥ भक्तैरेतैस्तु कृष्णायानर्पि
तं वार्यपि कचित् ॥ न पेयं नैव भ
क्ष्यं च पत्रकन्दफलाद्यापि ॥ ६०
॥ अर्थः ॥ अने एजे आत्मनि वादि

शि० भक्त तेमणे श्रीकृष्णभगवान्निनं १०
४१ अर्पण कर्मा विनानुं जळ पण
क्यारेयनपितुंअने पत्रकंद फ
ळादिकजे वस्ततेपण श्रीकृष्ण
भगवानने अर्पणकर्मा विनानुं
नजखावुं ॥६०॥श्लोकः॥सर्वैर
शक्तौवाद्धक्याद्वरीयस्यागदा ११

उथवा॥ भक्ताय कृष्णमन्यस्मै ह
त्वा तृसंयथावलम् ॥ दि१ ॥ अ-
र्थः॥ अनेवळीसर्वेजे अमारा स-
त्संगीते मणे वृद्धपणा थकि अथ-
वा कोई मोटा आपत्काले करि
ने असमर्थपणुं थइ गये सते पोतः
ने सेववानुं जेश्री कृष्णनुं स्वरूप

शि० ते विजाभक्तेने आपिदईनेवाते ५०
४२ पोतानासामथ्यप्रमाणे वरतवुं
॥६१॥ श्लोकः॥ आचार्येणवद
त्तं यद्यच्च तेन प्रतिष्ठितम् ॥ कृष्ण
स्वरूपं तत्सेव्यं वन्द्यमेव तरत्तु य
त् ॥६२॥ अर्थः॥ अने जेश्री कृष्ण
नुं स्वरूप पाताने सेववाने अर्थे ४२

यर्मवंशनाजे आचाये तमणोज
आंप्युंहोय, अथवाते आचार्येजे
स्वरूपनी प्रतिष्ठाकारिहोय तेज
स्वरूपनेसेववुं. अनंतेविनावि
जुंजे श्रीकृष्णनुंस्वरूपतेतो नम
स्कारकरवाजोग्यछे पणसेववा
जोग्यनथि। २। श्लोकः। भगव

१२।० न्मानन्द (सर्वः सायंगन्तव्यमन्त्र प०

४३ हम्। नामसंकीर्तनं कार्यं तत्रैवै
राधिकापतेः॥६३॥ अर्थः॥ अने
अमारा जे सर्व सत्संगी तेमणे
नित्यप्रत्ये सायंकाले भगवान-
नामंदिदप्रत्ये जावुं अने ते मंदि
रने विषं श्रीराधिकाजीनापति

४३

एवाजे श्रीकृष्णभगवान् तन्ना
नामंतुं उंचेस्वरं करिने कीर्त्तन
करवुं ॥ ६३ ॥ श्लोकः ॥ कार्यास्त
स्य कथावार्त्ताः श्रव्याश्च परमा-
दरात् ॥ वादित्रसहितं कार्यं कृ
ष्णकीर्त्तनमुत्सवे ॥ ६४ ॥ अर्थः
अने ते श्रीकृष्णजी के कथा वार्त्ता

शि०

४४

तैपरम आदर धाकि करवीने सां
 भलवी. अने उछवने दिव भेवा
 जीत्रे सहित श्री कृष्ण नां की रत्न
 करवां ॥ ६४ ॥ श्लोकः ॥ प्रत्यहं
 कार्य मित्यं हि सर्वैरपि मदा श्री
 तैः ॥ संस्कृत प्राकृत ग्रन्थाभ्यां स
 श्चापि यथा मति ॥ ६५ ॥ अर्थः ॥

४४

अने अमागा आश्रित जे सर्वे स
हसंगी तेमणे जे प्रकारे पुर्वे क ह्यु
प्रकारे कारिने ज निहय प्रत्ये करतु
अने संस्कृतने मा कृत पुत्रा ज सत्
ग्रंथ तेमना अथ्यामपण पोता
नी वृद्धिने अनुमानिकरवो ॥ ६ ॥
श्लोकः ॥ यादृशैर्योगिणैर्भुक्त

शि०

४६

स्तादृशसतुकर्मणि। योजानेयो ५०
विचायेवनान्यथातुकदाचन ॥
६६॥ अर्थः॥ अनेजेमनुष्यजेवा
गुणेकारिनेजक्तहोय तेमनुष्यने
तेवाकारजनेविषे विचारिनेज
प्रेरवुं पणजेकारजनेविषेजे जो
यन होय ते कारजनेविषे तेने ४६

क्यारेयनप्रेरवुं॥६६॥श्लोकः।
अन्नवस्त्रादिभिः सर्वैस्वक्रियाः
परिचारकाः॥ सभावनीयाःस
ततंयथायोग्यंयथ धनम् ॥६७
॥अर्थः॥ अनेपोतानाजे सेवक
होयतेसर्वेनी पोताना सामर्थ्य
प्रमाणेअन्नवस्त्रादिके करिनेज-

थाजोग्यसंभारना निरंतरारा

प०

शि० ख० ॥ ६७ ॥ २ श्लोकः । यादृग्गुणो

४६ यः पुरुषस्तादृशवचननसः ॥

देशकालानुसारं भाषणीयो

न चान्यथा ॥ ६८ ॥ अर्थः ॥ अने जे

पुरुष जे वा गुणवाळो होय ते पुरु

षने ते वा वचने करिने देशका

४६

लानुमारे जथा जोग्यबोलावबो
पणएथिविजी रीत्येनबोलाव-
बो ॥ ६८ ॥ श्लोकः ॥ गुरुभूपालव
पिष्ट्यागिविद्रुतपरिनाम ॥
अभ्युत्थानादिनाकार्यः सन्मा
नाविनयान्वितः ॥ ६९ ॥ अर्थः
अनेविनये करिने जुक्त एवाजे

शिशु० अमारा आश्रित सत्संगीतेमणे प०
४७ गुरुराजा अतिवृद्धत्यागीविद्वा-
न्नेतपस्वीएल्लोजणा आवेत्या-
रंसन्मुखउठवुंतथा आसन आ
पवुं तथामधुरेवचनेबोलाववुंइ
त्यादिक क्रियायें करिनेएपतुं
सन्मानकरवुं ॥६९॥ श्लोकः॥ ४७

नोरौकृत्वापाद्मेकंगुरुदेवतृपा
न्निके ॥ उपवेश्यं सभायांचजा
नवध्वानवाससा ॥७०॥ अर्थः।
अने गुरुदेवने राजा एम ने समीपे
तथा सभाने विषेपग उपरश्यपग
चढा विनंनवे मवुंतथा वस्त्रे करि
ने हिचणने बांधिने न वेसवुं॥

शि० ७० ॥ श्लोकः ॥ विवादेनैव कर्त्तं प०
४८ तयः स्वाचार्येण सह कर्त्तु ॥ पू
ज्योऽन्नधनवस्त्राद्यैर्यथाशक्ति
स चाखिलैः ॥ ७१ ॥ अर्थः ॥ अने
अमारा आश्रितजे सर्वसत्संगी
तमणे पोताना आचार्य संघाथे ४८
क्यारियपण विवादन करवो अ-

नेपोतःनासामर्थ्यं प्रमाणे अन्न
धन वस्त्रादिकेकरिनेतेपोताना
आचार्यनेपूजवा ॥७१॥ श्लो
कः॥तप्तायान्तंनिशम्याशुप्रत्यु
द्गन्तव्यमादरात्॥तस्मिन्नुयास
नुगम्यंचग्रामान्तावधि मच्छि
तैः॥७२॥अर्थः॥अमाराजेआश्रि

शि०
४१

तजन तेमणे पोताना आचार्यने
आवतासांभालिने आदर थकि
तत्कालसनमुखजावुं॥ अने ते
आचार्य पोतानागामथिपाळा
पधारेतारेगामनी भागोळसुधि
बळाववाजावुं॥ ७२॥ श्लोकः॥
अपिभूरिफलंकर्म धर्मापेतंभवे

प०

४२

अदि ॥ आचर्यंतर्हितन्नैवधर्मः
सर्वार्थदोस्तिहि ॥ ७३ ॥ अर्थः ॥
अनेघणुंकछेफलजेने विषे एवुं
पणजेकर्मतेजे ते जो धर्मैराहित
होयतो तेनुं आचरणनज करवुं
केमजेधर्मछे ॥ जसर्व पुरुषार्थनो
आपनारोछे माटे कोइकफल

शि०

५०

नालांभे करिने धर्मनो त्यागन
करवो ॥७३॥ श्लोकः ॥ पूर्वमह
द्भिरपियदधर्माचरणंकचित्र ॥
कृतं स्यात्तत्तु न ग्राह्यं ग्राह्यो धर्मस्तु
तत्कृतः ॥७४॥ अर्थः ॥ अने पूर्व
थया जेमोटा पुरुष ते मणे पण जा
वयारि क अधर्मा चरण करयुं होय

प०

५०

तोतेनं ग्रहणनकरवुं अने तेमणे
जे धर्माचरणकरयुं होयतो तेनं
ग्रहणकरवुं॥७४॥ श्लोकः॥ गुह्य
वात्तांतुकस्यापिप्रकाश्यानिवकु
त्रचित्समदृष्टयानकार्यश्चयथा
हार्चाव्यतिक्रमः॥७५॥ अर्थः॥
अनेकोयनीपणजे गुह्यवारताते

शि ०

५१

नोकोईठेकांणे पणप्रकाशकर
वीजनहिअनेजंजीवतुंज विरी-
त्यसन्मानकरवुंघटतुं होय तेनुं
तंभी रीत्येज सन्मानकरवुंपण
ममहाष्टिये करिने एमरजादानुं
उल्लंघनकरवुंनाहि॥७५॥ श्लो
कः ॥ विशेषनियमोधार्यश्चातु

१०

२१

मास्येऽस्त्रिलैरपि ॥ एकस्मिन्
श्रावणे मासि सत्त्वशक्तैस्तुमान
वैः ॥ ७६ ॥ अर्थः ॥ अने अमारा
जे सर्वे सत्संगी ते मणे चातुर्मासि
ने विषे विशेष नियमधारवोने जे
मनुष्य असमर्थ होय ते मणे तो ए
क श्रावण मास ने विषे विशेष नि-

शि० यमधारवो॥७६॥श्लोकः॥वि ५०
५२ णोः कथायाः श्रवणं वाचनं गु
णकीर्तनम्। महापूजामन्त्रजपः
स्तोत्रपाठः प्रदक्षिणाः॥७७॥
अर्थः ॥ अने ते विशेषनियमते
कियातो भगवाननी कथानुं श्र
वण करवुंतथा कथा वांचवी त ५२

था भगवानना गुणतुं कीर्त्तन क
रतुं तथा पंचा मृतस्नाने करिने
भगवाननी महापूजा करवी त
था भगवानना मंत्रनो जप करवो
तथा स्तात्रनो पाठ करवो तथा
भगवाननी प्रदक्षिणा ओ करवी
॥७७॥ श्लोकः ॥ साष्टाङ्ग प्रणति

शि० श्वेतिनियमाउत्तमामताः॥ एते प०
५३ श्वेकतमोभक्त्याधारणीयोविशे
षतः ॥७८॥ अर्थः॥ तथा भग-
वाननेसाष्टांगनमस्कार करवा
एजे आठ प्रकारना नियम ते
अमे उत्तम मान्याछे ते माटे ए
नियममांथि कोई एक नियम ५३

जे ते चोपासाने विषे विशेष पजे
भक्तिये करिने धारवो ॥७८॥
श्लोकः॥ एकादशीनां सर्वा मां
कर्त्तव्यं व्रतमादरात् ॥ कृष्णज
न्मदिनानां च शिवरात्रेश्च मोक्ष
वम् ॥७९॥ अर्थः ॥ अने स-
र्वे जे एकादशिगुं तेमनुं व्रत जे ते

शि० आदरथकिकरवुंतथाश्रीकृष्ण १०

५४ भगवाननाजे जन्माष्टमी आ-
दिकजन्मादिवसतेमनुं व्रत जेते
आदरथकिकरवुंतथा शिवरा
त्रिनुं व्रतजेतेआदरथकिकरवुं
अनेतेव्रतनादिवसनेविषे मोटा
उछवकरवा॥७९॥श्लोकः॥उ-

५४

पवासदिनेत्याज्या दिवानिद्रा
प्रयत्नतः ॥ उपवासस्तयानश्ये
न्मैथुनेनेवयन्नृणाम् ॥८०॥ अ
र्थः ॥ अनेजे दिवसे व्रतनो उप-
वासकर्यो होयते दिवसे अतिशे
जतने करिने दिवसनी निद्रानो
त्याग करवो केमजेजेममैथुने क-

शि० रिनेमनुष्यना उपवासनो नाश प०
६६ थायछेतेमज दिवसनी निद्राये
करिने मनुष्यना उपवासनो
नमशथई जायछे॥८०॥ श्लोकः
॥ सर्ववैष्णवरार्जश्रीवल्लभाचा
र्यनन्दनः ॥ श्रीविठ्ठलेशः कृतवा
नूयं व्रतोत्सवनिर्णयम् ॥ ८१ ॥ २६

अर्थः॥ अने सर्व वैष्णव नाराज।
एवाजे श्रीवल्लभाचार्य तेना पुत्र
जे श्रीविठ्ठलनाथजि तेजे तेजेव
तने उछवना निर्णयने करता ह
वा॥८१॥ श्लोकः॥ कार्यास्त
मनुसृत्यैव सर्व एव व्रतोत्सवाः ।
सेवारीतिश्च कृष्णस्य ग्राह्या तदु

શિ૦
૬૬

દતૈવહિ ॥૮૨॥ અર્થઃ॥અનેતે પ૦
વિહલનાથજિયેકર્યોજે નિર્ણ
પતેનેજાનુસારિનેસર્વેવ્રતને ઉ-
ઘવકરવાઅને તે વિહલનાથ-
જિયે કહિજે શ્રીકૃષ્ણનીસેવા
રીતિતેનુંજગ્રહણકરવું॥ ૮૨ ॥
શ્લોકઃ॥કર્ત્તવ્યાદારિકામુખ્ય ૨૬

તીર્થયાત્રાયાથાવિધિ॥ સર્વેરપિ
યથાશક્તિ ભાવ્યંદીનેષુવત્સ-
લૈઃ ॥ ૮૩ ॥ અર્થઃ॥ અને સર્વે જ
અમારા આશ્રિત તેમણે દ્વારિકા
આદિકજે તીર્થતેમની જાત્રાજે
નેપોતાના સામર્થ્યપ્રમાણે જથા-
વિધિયેકારિને કરવી અને વાલિ

शिशु
६७

पोतानासामर्थ्यप्रमाणेदीनज-
ननेविपेदयावानूथावुं ॥ ८३ ॥
श्लोकः ॥ विष्णुः शिवो गणपतिः
पार्वती च दिवाकरः ॥ एताः पू-
ज्यतयामान्या देवताः पञ्चमाम-
कैः ॥ ८४ ॥ अर्थः ॥ अने अमाराजे
आश्रितते मणे विष्णु शिव गण-

१०

१७

पतिपार्वतीने सूर्यएपांचदेवजे
तेपूज्यपणेकीरेनमांनवा ॥८४
॥श्लोकः॥ भूताद्युपद्रवेकापि न
र्मनारायणात्मकम् ॥ जप्यंच ह
नुमन्मन्त्रोजं प्योनक्षुद्रदेवतः ॥
८५॥ अर्थः॥ अनेजोक्पारिकभू
तमेतादिकनी उपद्रवथायतारि

शि०
५८

तो नारायणकवचनोजपकरवो प०
अथवा हनुमाननामं नोजपक-
रवो पण एविना बिजा कोई क्षुद्र
देवनास्तोत्रमंत्रनो जपनकरवो
॥८५॥ श्लोकः ॥ रवेरिन्दोश्चोप
रागे जायमानेऽपराः क्रियाः ॥
हित्वाऽऽशुशुचिभिः सर्वैः का ५८

र्गः कृष्णमनोजर्पः॥८६॥ अर्थः
॥ अने सूर्यनुने चंद्रमानुंग्रहणथ
येसते अमारजे सर्वेसत्संगी ते
पणे बिजी सर्वेक्रियानो तत्काल
त्याग करिने पवित्रथैने श्रीकृ
ष्णभगवानना मंत्रनोजपकर
वो॥८६॥ श्लोकः॥ जातायाम

श्री० धनन्मुक्तौ कृत्वा स्नानं सचैव न
५९ मु॥ देयं दानं ग्रहिजनैः शक्त्या न्य
स्त्वर्च्य ईश्वरः ॥८७॥ अर्थः ।
अने ते ग्रहणमुक्ता ईश्वरपदे वस्त्र
सहित स्नान करि नेजे अमाराग्र
हस्थसत्संगी होय तेमणे पोता
नासामर्थ्य प्रमाणे दान करवुं ने

३०

५९

ने त्यागी होय ते मणे भगवाननी
पूजा करवी ॥ ८७ ॥ श्लोकः ॥ ज
माशौचं स्मृताशौचं स्वसंबन्धा
नुसारतः ॥ पालनीयं यथाशास्त्रं
वातुर्वर्ष्यं जनैर्मर्मः ॥ ८८ ॥ अर्थः
॥ अने अपारासत्संगी एवा जे
चारे वर्णनामनुष्य ते मणे जन्म-

शि० नुं सूतक तथा मरणं नुं सूतक ते प०
दि० पोतपोताना संबंधने अनुसारे
करिने यथाशास्त्रपाळवुं ॥ ८८ ॥
श्लोकः ॥ भाव्यं शमदमक्षान्ति
वंतोपादि गुणान्वितैः ब्राह्म
णैः शौर्यधैर्यादिगुणोपेतैश्च वा
हुजैः ॥ ८९ ॥ अर्थः ॥ अनेजे दि०

ब्राह्मणवर्णं होयते मणे समदम
क्षमाने संतोष ए आदिकजे गुण
ते मणे जुक्त थावुं अनजे क्षत्रियव-
र्णं होयते मणे शूरवीरपणुं नेधी
रज ए आदिकजे गुण ते मणे जुक्त
थावुं ॥ ८९ ॥ श्लोकः ॥ वैश्यैश्च
कृषिवाणिज्यकुसीदमुखवृत्ति-

शि० भिः ॥ भवितव्यं तथा शूद्रैर्द्विज १०
६१ सेवादिवृत्तिभिः ॥१०॥ अर्थः
अने वैश्यवर्ण होय तेमणे कुशि
रुर्भूतथावणज वेपारतथाव्या
जबहोए आदिकजेवृत्तियुंतेमणे
कारिनेवरतवुं अनेजेशूद्रवर्ण हो
यतेमणेब्राह्मणादिकत्रण्यवर्ण- ६१

नीसेवाकरवी ए आदिकजेवु
त्तियुं तेनणं करिनेवरतयुं ॥ ९०
॥ श्लोकः । संस्काराश्चाहिकंश्चा
द्धयथाकालं यथाधनम् ॥ स्व
स्वगृहानुसारिणकर्त्तव्यं नहि ज
न्मभिः ॥ ९१ ॥ अर्थः । अनेजेहिज
होयतेमणे गर्भाधानादिक सं

स्कार तथा आहिकतथाश्राद्ध प०
शि० एत्रण्यजेतेपोतानागृह्यसूत्रनेअ
६२ नुसारेकारिनेजेवोजेनो अवसर
होयनेजेवीधनसंपत्तिहोयतेप्र
माणेकरवां॥९१॥श्लोकः॥ अ
ज्ञानाज्ज्ञानतोवापिगुरुवालघ
पातकम् ॥ कापिस्यात्तर्हितव ६२

પ્રાપ્તિશ્ચિત્તંકાર્યસ્વશક્તિઃ ॥

૧૨ ॥ અર્થઃ ॥ અને ક્યારેક
જાણે અથવા અજાણે જો ના
નુંમાટુંપાપથઈજાયતો પોતાની
શક્તિપ્રમાણેતે પાપનુંપ્રાપ્તિશ્ચિત
કરવું ૧૨ ॥ શ્લોકાવેદાશ્ચઘ્યા
સસૂત્રાણિ શ્રીમદ્ભાગવતાભિ-

शि० धर्म ॥ पुराणं भारते तु श्रीवि- प०
६३ षणोर्नामसहस्रकम् ॥ ९३ ॥ अ
र्थः । अने चार वेद तथा व्याससु
त्र तथा श्रीमद्भागवतनाम पुराण
तथा महाभारतने विषेतो श्रीवि
ष्णुसहस्रनाम ॥ ९३ ॥ श्लोकः ॥
तथा श्रीभगवद्गीतानीति श्रीवि- ६३

दुरोदिताश्रीवासुदेवमाहात्म्यं
स्कंदवैष्णवखण्डगम् ॥९४॥
अर्थः॥ तथाश्रीभगवद्गीतात-
था विदुरजीनिकहेलिजेनीति
तथास्कंदपुराणनोजीवष्णुखं-
डनेनेविपरहंष्टुंजेश्रीवासुदेव
माहात्म्य ॥ ९४ ॥ श्लोकः ॥

शि० धर्मशास्त्रन्तर्गता च याज्ञवल्क्य प०
६४ ऋषेः स्मृतिः ॥ एतान्यष्टममेष्टा
निसञ्छास्त्राणि भवन्ति हिः ९५
॥ अर्थः ॥ अने धर्मशास्त्रनामध्य
मां रही एवीजे याज्ञवल्क्य ऋषि
नी स्मृति एजे आठसत् शास्त्रे
अमने इष्टे ॥ ९५ ॥ श्लोकः ॥

स्वहितेच्छुभिरेतानिमाच्छिष्यै
सकलैरपि ॥ श्रोतव्यान्यथपा
ठ्यानि कथनीयानि च द्विजैः ॥
९६। अर्थः अनेपोतानाहितनेई
छताएवाजेअमारासर्वे शिष्य
तेमणेएआठसत्तशास्त्रजेतेसभां
लवांअनेअमाराआश्रितजेहि

शि० जतेमणेएसवशास्त्रजेते भणवां प ०
६६ तथा भणांवां तथा एमानिकथा
करवी ॥ ९६ ॥ श्लोकः ॥ तत्राचा
रव्यवहृतिनिष्कृतानांच निर्ण
ये ॥ ग्राह्यामिताक्षरोपेतायाज्ञव
ल्क्यस्य तु स्मृतिः ॥ ९७ ॥ अर्थः ॥
अने ते आठ सवशास्त्र मांथि आ- ६६

चारठ्यवहारनेपायाश्चित्तएव
णनो जे निर्णयकरवोतेनेविषे
नो मिताक्षराटीकाये जुक्तएवी
जेयाज्ञवल्क्यऋषिनिस्मृति तेन
ग्रहणकरवुं ॥०.७॥ श्लोकः ।
श्रीमद्भागवतस्यैषुस्कन्धौ दश
मपञ्चमौ । सर्वाधिकतयाज्ञेयौ कृ

શિ૦ ૬૬ ણમાહાત્મ્યવૃદ્ધયે ૧૮ અર્થઃ ૫૦
અને વળી આઠસત્શાસ્ત્રને વિ
પેજે શ્રીમદ્ભાગવત પુરાણ તેના
દશમને પંચમનામે જે જે સ્કંધતે
જે તે શ્રીકૃષ્ણભગવાનના મ-
હાત્મ્ય જાણવાને અર્થે સર્વથી
અધિકપણે જાણવા ॥ ૧૮ ॥ ૬૬

श्लोकः ॥ दशमः पञ्चमः स्कन्धो
याज्ञवल्क्यस्य च स्मृतिः । भक्ति
शास्त्रयोगशास्त्रधर्मशास्त्रक्रमेण
मे ॥ ९९ ॥ अर्थः । अने दशमस्कंध
तथा पंचमस्कंध तथा याज्ञवल्क्य
स्मृति ए जे त्रण्यते अनुक्रमे करि
ने अपारुं भक्तिशास्त्रयोगशास्त्र

शि०

६७

ने धर्मशास्त्रछेकेतांदशमस्कंधने

भक्तिशास्त्र छे ने पंचमस्कंधने

योगशास्त्रछेने याज्ञल्क्यस्मृति

तेधर्मशास्त्रछेएमजांणबुं ॥९९

॥श्लोकः॥ शारीरकाणांभगव

द्गीतायाश्चावगम्यताम् ॥रामा

नुजाचार्यकृतंभास्यमाध्यात्मि

प०

६७

कंसम ॥ १०० ॥ अर्थः ॥ अने
श्रीरामानुजाचार्ये कर्तुं एवुं जे
ःयाससूत्रनुं श्रीभाष्यतथाश्री-
गवद्गीतानुं भाष्यएजेवेतेअ-
॥रुं अध्यात्मशास्त्रे एमजां
गवुं ॥ १०० ॥ श्लोकः ॥ एतेषु
पानिवाक्यानिश्रीकृष्णस्यवृष

स्यच॥ अत्युत्कर्षपराणि स्युस्त
शि० या भाक्तिविरागयोः ॥ १०१ पः
६६ ॥ अर्थः ॥ अने एमवे सत्तशास्त्रने
विषे जेवचनते जेतेश्रीकृष्णभग
वाननुस्वरूपतथा धर्म तथाभ
क्ति तथा वैराग्य एचारना अति
उत्कर्षपण जेकहेतां होय ॥ १०१ ६६

श्लोकः॥ सन्तव्यानिप्रधान
नितान्येवेतरवान्वयतः॥ धर्मेण
सहिताकृष्णभक्तिःकार्यैतितः
हः ॥१०२॥ अर्थः॥ तेवचनजे
ते विजा वचम कर्ता प्रधानपणे
मानवां अने श्रीकृष्णभगवान
नीभक्तिजेतधर्मसहितजकरवी

६९ एवीरीत्येतेसर्वेसत्तशास्त्रनं रह
स्यछे॥१०२॥श्लोकः॥ धर्मो ज्ञ
यःसदाचारःश्रुतिस्मृत्युपपाद
तः॥माहात्म्यज्ञानयुग्भूरिस्नेहो
भक्तिश्चमाधवे ॥१०३॥ अर्थः
॥ अनेश्रुतिनेस्मृतितेमणेप्रति-
पादनकरयोएवोजेसदाचारते

धर्मजाणवो अने श्रीकृष्णभग
वानने विषे माहात्म्यज्ञाने सहि
त जेवणो स्नेह ते भाक्ति जांणवी ॥
१०३ ॥ श्लोकः ॥ वैराग्यं ज्ञेयमप्री
तिः श्रीकृष्णेतरवस्तुषु ॥ ज्ञानं
च जीवमायेशरूपाणां सुषुवेदन
म् ॥ १०४ ॥ अर्थः ॥ अने श्रीकृ-

७० | ८७ भगवान् विना अन्यपदार्थ ५०
मां प्रीतिनाहिते वैराग्य जांणवो
अने जीव मायाने ईश्वर ते मना
स्वरूपने जेरुडीरीत्ये जांणवु ते
ने ज्ञान काहिये ॥ १०४ ॥ श्लोकः
हृत्स्थोऽणुसूक्ष्मश्चद्रूपो ज्ञाता ७०
व्याप्याऽखिला तनुम ॥ ज्ञान

शक्त्या स्थितो जीवा ज्ञेयोऽच्छे
द्या दिल्क्षणः ॥ १०५ ॥ अर्थः ॥
अने जे जीव छे ते हृदयने विषेर हो
छेने अणुं सरखो सूक्ष्म छेने चैत
न्य रूप छे ने जांण नारो छे ने पो
तानी ज्ञान शक्तिये करि ने नख
थि शिखा पर्यंत समग्र पोताना दि-

शि०
७१

हप्रत्येव्यापिने रह्योछेनेअछेय
अभेय अजरअपरइत्यादिकछे
लक्षणजेनांएवो जीवछेएमज।
णवुं॥ १०५॥ श्लोकः॥ त्रिगुणा
त्मातमः कृष्णशक्तिर्देहतदीय-
योः॥ जीवस्यचाहंममताहेतुर्मा
याऽवगम्यताम्॥ १०६॥ अर्थः

प०

७२

॥ अने जे माया छे ते त्रिगुणात्मक
छे ने अंधकार रूप छे ने श्रीकृष्ण
मगवाननी शक्ति छे ने आजीव
ने देह तथा देहनां जे संबंधिते मने
विषे अहंमत्त्वनी करानारी
छे एममायाने जांणवी ॥ १०६
॥ श्लोकः । हृदये जीववज्जीवेयो

શિ. ન્તર્યામિતયાસ્થિતઃજ્ઞેયઃસ્વતઃ પૃ
૭: ન્ત્રઈશોઽસૌસર્વકર્મફલપદઃ॥
૧૦૭ ॥ અર્થઃ॥ અનેજેઈશ્વરછે
નેજેતે જેમહદયનેવિષેજીવરહ્યો
છેતેમતેજીવનેવિષેઅંતર્યામિપ-
ગેકારિનેરહ્યાછેનેસ્વતંત્રછેનેસ-
ર્વજીવને કર્મફલનાંઆપનારા ૭૨

छे एमईश्वरनेजांणवा ॥ १०७ ॥
श्लोकः ॥ सश्रीकृष्णः परंब्रह्म भ
गवान् पुरुषोत्तमः ॥ उपास्य इष्ट
देवानः सर्वा विभावकारणम् ॥
१०८ ॥ अर्थः ॥ अने ते ईश्वर ते
किया तो परब्रह्म पुरुषोत्तम एवा
ने श्रीकृष्ण भगवान ते ईश्वर छे

शि०
७३

अनेते श्रीकृष्णजेते आपणाइष्ट
देवछे ने उपासनाकरवायोग्य
छेने सर्व अवतारनाकारणछे ॥

१०८॥श्लोकः॥सराधयायुतो
ज्ञेयो राधाकृष्णइतिप्रभुः॥ रु
क्मिण्यारमयोपेतोलक्ष्मीनारा
यणःसाहि॥१०९॥अर्थः॥अने

प०

७३

उपर्थ एवाजे श्रीकृष्णतेजेतेरा
वाजियेयुक्तहोयतारे राधाकृ
ष्णएवेनामैजांणवाअनेरुक्मि
णीरूपजे लक्ष्मी तेणेयुक्तहोय
तारे लक्ष्मीनारायण एवेनामै
जांणवा॥ १०९॥ श्लोकः॥ ज्ञेयो
ऽर्जुनेनयुक्तोऽसौनरनारायणा

शि०
७४

भिधः॥ बलभद्रादियोगेनतत्त
न्नास्त्रोच्येतसच । ११०॥ अर्थः
॥ अनेएश्रीकृष्णजेतेअर्जुनेयु
क्त होय तारे नरनारायणएव
नामजाणवाअने वळितेश्रीकृ
ष्णजेतेबलभद्रादिकेनेयोगेक
रिनेततेनामकेहवायछे एमजां

प०

७४

ण्युं ॥ ११० ॥ श्लोकः ॥ एते रा
धादयो भक्तास्तस्यस्युः पार्श्व
तः कचित् । कचित्तदङ्गेति स्नेहा
त्स तु ज्ञेयस्तदकलैः ॥ १११ ॥
अर्थः ॥ अने एजे राधादिक भक्त
ते जे ते क्यारे कतो ते श्री कृष्ण भ
गवाने पडखे होय छे अने क्य

शि ० रेकतो अतिस्नेहेकारिने श्रीकृष्ण प०

७२ भगवानना अंगने विपेरहंछता-

रेतो ते श्रीकृष्ण भगवान एक

लाज होय एमजांणवा ॥ १११

॥श्लोकः॥ अतश्चास्यस्वरूपेषु

भेदे ज्ञेयोनसर्वथा ॥ चतुरादिभु

जत्वंतु द्विवा होस्तस्य चैच्छिकम् ७२

११२॥ अर्थः । एहेतुमाटे ए श्री-
कृष्ण भगवाननां जे स्वरूप ते मने
वैषे सर्व प्रकारे करिने भेदन जां-
णवो अने चतुर्भुजपणं अष्टभुज
गणुसहस्रभुजपणं इत्यादिक जे
भेद जणाय छेततो द्विभुज एव
जे ते श्रीकृष्ण ते निश्छाये करिन

७६ छे एमजांगलुं॥११२॥ श्लोकः ५०
॥तस्यैवसदयाभाक्किंकर्तव्य
मनुजभुवि ॥ निःश्रेयसकरंकि
चित्ततोऽन्यन्नेतिदृश्यताम् ।
११३॥ अर्थः॥अनेएवाजेतेश्री
कृष्णभगवानतेनीजेभीक्ते जे ५६
तेपृथिवीने विषेसर्वमनुष्यतेम

णेकरवी अनेभक्तिथकि विजुं
रुवुंकल्याणकारि साधनकांड
नाथिएपुजांणवुं। १९३। श्लोकः
गुणिनां गुणवत्तायाज्ञेयत्वेतत्
परंफलमकृष्णे भक्तिश्चसत्सं-
द्धेऽन्यथायांतिविदाऽप्यधः।
११४॥ अर्थः॥ अनेविद्यादिक

गुणवाळा जे पुरुषतेपना गुण
शि० वान पणानुं एजपरमफलजां
७७ णवुं कियंतो जेश्रीकृष्णभगवा
नने विषे भक्ति करविने सत्संग
करवो ॥ अने एभक्तिने सत्संग
एवे विना तो विद्वान् होय ते पण
अधोगतिने पायेछे ॥ ११४ ॥

१०

७७

શ્લોકઃ ॥ કૃષ્ણસ્તદવતારાશ્ચ
ધ્યેયાસ્તત્પ્રાતમાપિચ । નતુ
જીવાનૃદ્વાયાભક્તાવ્રક્ષાવિ
દોઽપિચ ॥ ૧૨૬ ॥ અર્થઃ ॥ અને
શ્રીકૃષ્ણભગવાનતથાશ્રીકૃષ્ણ
ભગવાનના જે અવતાર તે જે તે
ધ્યાનકરવાયોગ્ય છે તથા શ્રીકૃ

कृष्णभगवाननी जे प्रतिमा ते पण
शि० ध्यान करवा योग्य छे माटे एमनुं प०
७८ ध्यान करवुं अने मनुष्य ने देवा-
दिक जे जीवत तो श्री कृष्ण भग
वानना भक्त होय ने ब्रह्म वेत्ता
होय तो पण ध्यान करवा योग्य
नथि माटे एमनुं ध्यान न करवुं ७८

॥११५॥ अलोकः॥ निजात्मा
न ब्रह्मरूपे देहत्रयविलक्षणम् ॥
विभाव्यते न कर्तव्यं भावितः कृ
ष्णस्य सर्वदा ॥११६॥ अर्थः॥
अने स्थूल सूक्ष्म ने कारण ए जे त्र
ण देहेतु थ कि विलक्षण एवो जे
पोतानो जीवात्मा तेन ब्रह्मरूप-

शि० नीभावनाकरिनेपछेतेब्रह्मरूपे प०
७९ करिने श्रीकृष्णभगवाननीभ
वितजेतेसर्वकालने विपेकरवी
॥१.१.६॥प्रलोकः॥श्रव्यश्रीम
द्भागवतदशमस्कन्धआदरात
प्रत्यहंवासकृद्द्वैपवर्षच।चयोऽथ
पण्डितैः ॥१.१॥अर्थः। अनेश्रीः १९

मद्भागवत पुराणनो जे दशम
स्कंधतेजेतेनित्यप्रत्येआदरथ
किसांभळवोअथवावरसोवर-
सएकवारसांभळवो. अनेजेपं
डितहोयतेमणोनित्यप्रत्येवांच-
वोअथवावरसोवरसएकवार
वांचवो॥११७॥ श्लोकः॥का

शि० रणीया पुरश्चर्या पुण्यस्थानेऽ १०

८० याशक्तिः॥ विष्णुनामसहस्रा
धश्चापिकार्योऽसितप्रदा॥ ११८

अर्थः ॥ अनेएजेदशमस्कं
तेनुंपुरश्चरण जेते पुण्यस्थान
कनेवैषेपोताना सामर्थ्यप्रमा
णेकरवुंकराववुंअनेवळिविष्णु

८०

सहस्रनाम आदिकजे सत्शा-
स्त्र तेनुं पुरश्चरणपण पोताना
मामथ्यप्रमाणेकरवुंकराववुंते
पुरश्चरणकेवुंछे तो पोतानां म
नवांछितफलने आपे एवुंछे ॥
११८ ॥ श्लोकः ॥ दैव्यामाप
दिकष्टायांमानुष्यांवागदादि-

पुन्यथा स्वपररक्षास्य तत्तावृत्यं
नचान्यथा १ १ २। अर्थः। अनेक
एनीदेनारी एवीकोईदेवसंबंधी
आपदा आवीपडे तथा मनुष्य
संबंधी आपदा आवीपडे तथा
रोगादिक आपदा आवीपडे ते-
नेविषे जे मपोतानीने विजानी

प०

८१

रक्षायायतेमवरतनुं पण बिजी
रिते नवरतनुं ॥ ११९॥ श्लोकः
दिशकालवयोवृत्तजातिशक्त्य
नुसारतः । आचारोव्यवहार
श्चनिष्कृतंचावधार्यताम् । १२०
॥ अर्थः ॥ अने आचारव्यवहा
रने पायिश्चित्तएजेत्रण्यवांनान्ते

शि०

८२

जेतेदेशकाळअवस्थाद्रव्य जा

तिनेसामर्थ्यएटलाने अनुसारे

कारिनेजांणवां॥१२०॥श्लोकः

॥मतंविशिष्टाद्वैतमेगोलोकोधा

मचेप्सितम् ॥ तत्रब्रह्मात्मना

कृष्णसेवामुक्तिश्चगम्यताम् ॥

१२१ ॥ अर्थः॥अनेअमारुजेम

प०

८२

त ते विशिष्ट द्वैतछे एमजांणवुं
अने अमनेपियएवुं जे धामने गो-
लोकछे एमजांणवुं अने धामने
विषे ब्रह्म रूपे करिने जे श्री कृष्ण
भगवाननी सेवा करवीते अमं पु
क्ति मां नी छे एमजांणवुं ॥ १२५
॥ श्लोकः ॥ एतसाधारणाधर्माः

શિ.

૮૩

પુંસાંસ્ત્રીણાંચસર્વતઃ॥ મદાશ્ચિ ૧૦
શાનાંકથિતાવિશેષાનથકીર્તિ
યે॥ ૧૨૨॥ અર્થઃ॥ એને આજે પૂ
ર્વે મર્વે ધર્મ કહ્યાતે જને અમાર
માશ્ચિત્ર જ ત્યાગી ગૃહસ્થવાઈ
માઈ સર્વે સત્સંગી તેમના સામા
ન્ય ધર્મ કહ્ય છે કે તાં સર્વ સત્સંગી.

૮૩

मात्रनेसरखापालवानाछे अने
हवेएसर्वेनाजंविशे रधर्मछे तेग
नेपृथक् पृथक्पणेकारिनेकहिथे
छिये ॥ १ २ २ ॥ श्लोकः ॥ मज्जये
प्रावरजभ्रातृसुताभ्यांतुकदा
चन ॥ खामन्नसंबन्धहीनानां

शि० अर्थः॥ हवे प्रथम धर्म वांशिजे आ- प०
८४ चार्य ने तेमनी पत्नियुं तेमनाजे
विशेष धर्म ते कहिये छिये ॥ अ-
मारामोटा भाई ने नांना भाई तेम-
ना पुत्रजे अयोध्या प्रसाद ने रघु-
वीर तेमणे पोताना समीप संबंध
विनानीजे बिजी स्त्रियुं तेमने मंत्र ८४

उपदेशव्ययारेयनकरवो। १२३
॥ श्लोकः ॥ न स्पृष्टव्याश्च ताः का
पि भाषणीयाश्च तानहि ॥ क्रौर्यं
कार्यं न कस्मिंश्चिद्व्यासो रक्ष्यो
न कस्यचित् ॥ १२४ ॥ अर्थः
॥ अने तेस्त्रियुंने व्यारेय पण
अडवुं नहि ने ते साथे बोलवुं

८० पुनः करवुने कोईनी थापणनरा
 खरी ॥ १२४ ॥ श्लोकः ॥ प्रतिभू
 त्वनकस्यापि कार्ये च व्यावहा
 रिके ॥ भिक्षया पशति क्रम्य न तु
 कार्यमृणं कचिन् ॥ १२५ ॥ अर्थः
 । अने व्यवहार कार्यने विषे कोई

नृपण जमानगरुं नकरवुं अने
कोइ आपत्काल आवी पडे तं
भिक्षामागिन पोताने। निरवाह
करिने ते आपत्कालेन ओलंघ
नृपण कोईनुं करजतो वगारिय
नकरवुं ॥ १२५ ॥ श्लोकः ॥ स्व
शिष्यापितृधान्यस्य कर्त्तव्ये

शे ० विक्रयोनच ॥ जीर्णदत्तवानवी ५०
८६ नंतुग्राह्यंतनैषविक्रयः ॥ १२६
॥ अर्थः ॥ अनेपोताना जेशिष्य
तेमणधर्मानामित्तपोतानेजाप्युं
जे अन्नतेवेचवुंनहिनेते अन्नज
नुथायतो तेजूनं कोईकनेदेईन
नवुंलेवुं नेएविरितेजेजूनानुंन-

८६

बुंकारियेतेवेच्युंनकेवाय। १२६
॥श्लोकः॥ भाद्रशुक्लचतुर्थ्यांच
कार्यंविघ्नेशपूजनम् ॥इषकृष्ण
चतुर्दश्यांकार्याऽर्चाहिनूमतः ॥
१२७॥अर्थः॥ अनेभाद्रवाशु
दिचतुर्थीनेदिवसेगणपतिनी पू
जाकरवी तथाआसोवदीचतु

शि० दर्शने दिवसे हनुमाननीपूजा प०
८७ करवी। १२७। श्लोकः। मदाश्रि
तानां सर्वेषां धर्मरक्षणहेतवे ॥ गु
हत्वे स्थापिताभ्यां च ताभ्यां दी
क्ष्यामुमुक्षवः। १२८। अर्थः॥ अ
ने अमारा आश्रितजे सर्वे सत्सं-
गी ते मना धर्मनी रक्षा करवाने ८७

अर्थे ए सर्वनागुरूपणाने विषे
अमे स्थापनकरया एवाजने अ
योध्याप्रसाद ने रघुवीरतेमणे
मुमुक्षांजनने दीक्षा आपवी ।
१२८॥ श्लोकः । यथाधिकारं सं
स्थाप्याः स्वस्वधर्मे निजाश्रिताः ।
मान्याः संरक्षकस्तव्यः सच्छा

શિ૦

૮૮

સ્ત્રાભ્યાસઆદરાત્ ॥ ૧૨૯ ॥

અર્થઃ ॥ અને પોતાના આશ્રિત જે

સર્વે સત્સંગી તેમને અધિકાર પ્ર

માણે પોતપોતાના ધર્મને વિષે રા

ખના અને સાધુને આદર થકિ

માનવા તથા સત્શાસ્ત્રનો અભ્યા

સ આદર થકિ કરવો ॥ ૧૨૯ ॥

૫૭

૮૮

श्लोकः॥ मयाप्रतिष्ठापितानां
मन्दिरेषु महत्सु च ॥ लक्ष्मीना-
रायणादीनां सेवाकार्या यथा
विधि ॥ १.३० ॥ अर्थः॥ अनेमो
ठांजे मंदिर ते मने विषे अभेस्था-
पन करयां एवांजे श्री लक्ष्मीना-
रायण आदिक श्री कृष्णनां स्व-

शि०
८९

रूपतेमनीजेसेवातेयथाविधये
करिनेकरवी॥१३०॥श्लोकः ।
भगवन्मन्दिरं प्राप्तो योऽन्नार्थो-
क्तोऽपि मानवः ॥ आदरात्स तु
संभाव्यो दानेनान्नस्य शक्तिर-
॥१३१॥ अर्थः ॥ अने भगवान्
नामंदिप्रत्ये आव्योजि हरकेई

१०

८९

अन्नार्थी मनुष्य तेने पोताना
मामर्थ्यप्रमाणे अन्ने दाने क
रिने आदरार्थकि संभावना कर-
वी ॥ १३१ ॥ श्लोकः ॥ संस्थाप्य
विप्रं विद्वांसं पाठशालां विधाप्य
च ॥ प्रवर्त्तनीया सद्विद्या भुवि य
त्सुकृतं महत् ॥ १३२ ॥ अर्थः ॥ अने

शि ८ विद्यार्थी भणाय्यानीशाळाक प ०
९० रावी ने पछे तेमां एक विद्वान्
ब्राह्मणनेराखीने पृथिवीनेवि
पे सद्विद्यानी प्रवृत्ति कराव-
रीकेमजे विद्यादानिकरिनेमो-
हुंपुण्यथायछे ॥ १ ३२ ॥ श्लोकः
॥ अथैतयोस्तुभार्याभ्यामाज्ञ- ९०

पापत्युरात्मनः ॥ कृष्णमन्त्राप
देशश्च कर्त्तव्यः स्त्रीभ्य एव हि ।
१ ३ ३ ॥ अर्थः ॥ अनेह वेणु अयो
भ्या प्रसादने रघुवीर एवेनीजे
स्त्रीयुंते मणपोतपोताना पतिर्न
आज्ञाये करिने स्त्रियुंते न श्री कृ
ष्णना मन्त्रनो उपदेश करवे ।

श ० पण पुरुषने न करवो ॥ १३३ ॥ ५०
९१ ॥ श्लोकः ॥ स्वासन्नसंब
न्धहीनानरास्ताभ्यांतुकर्हिचि
त् ॥ नस्पृष्टव्यानभाष्याश्चे
भ्योदर्श्यमुखंनच ॥ १३४ ॥ अ
र्थः ॥ अनेवल्लितेबेजणनीजेप
त्तियुतेमणेपोतानासमीपसंबंध

।वनाना ज पुरुष तगना २५३।
क्यारेयनकरवोने तेमनी साथे
बोलवुंनहि नेतेमनेपोतानुंमुख-
पणनदेखाडवुं एवीरीते धर्मव
शी आचार्यनेतेमनीपन्तीयुंतेम
नाजेविशेषधर्मतेकह्या॥१३४॥
श्लोकः ॥गृहारुयाश्रमिणेये

શિ૦

૯૩

સ્યુઃપુરુષામદુષાશ્રિતાઃ॥ સ્વા

મન્નસંબન્ધહીનાનસ્પૃહ્યા વિધ

વાશ્ચતૈઃ । ૧૩૬॥ અર્થઃ॥ હવે ગૃહ

સ્થાશ્રમીનાજીવિશેષધર્મછે તેક

હિયેછિયે અમારા આશ્રિતજે ગૃ

હસ્થાશ્રમીપુરુષ તેમણે પોતાના

સમીપસંબંધાવિનાની જે વિધવા

૨૨

स्त्रियुंते मनीस्पर्शनकरवो । १ ३५

॥ श्लोकः ॥ मात्रास्वस्नादुहित्रः

वाविजनेतुवयस्थया ॥ अनाप

दिनतैः स्थेयं कायं दानं नयोपि

तः ॥ १ ३६ ॥ अर्थः ॥ अने ते

गृहस्थाश्रमीपुरुष तेमणे जवान

अवस्थाये जुक्त एवीजे पोतानी

शि० मा वेन ने दि करी ते संघाथे पण १०
९२ आपत्काल विना एकांतस्थळ
ने बिषे न रहवुं अने पोतानी स्त्रीतुं
दान कोई ने न करवुं। १३६। श्लो
कः ॥ प्रसंगोऽव्यवहारेण यस्यः
केनापि भूपतेः ॥ भवेत्तस्याः स्त्रि
याः कार्यः प्रसंगोऽव्यवहारेण

१ ३७॥ अर्थः॥ अने जे स्त्रीने को ह
प्रकारना ठीक वहारि करिने राजा
तो प्रसंग होयने विस्त्रीना जे प्रसं-
ते को ई प्रकारे पणन ज करवो ।
१ ३७ श्लोकः । अनाद्यैः शक्तिर्ना
ऽभ्यर्च्यो ह्यतिथिस्तैर्गृहागतः ॥
इव । मित्र्यं यथा शक्ति कर्त्तव्यं च

शि०
९१

यथोचितम् ॥ १३८ ॥ अर्थः ॥ प०
पनेते गृहस्था श्रमीते मणे पोताने
घर अठ्यो एवो जे अतिथिते न
पोताना सामर्थ्य प्रमाणे अन्ना-
दि के करि ने पूजवो अने वलि हो
पादिक जे द्रव कर्मने श्राद्धादिक
ने पितृ कर्म ते जे पोताना साम

९४

धर्मप्रमाणे यथाविधिजेमघटेने
मकरवुं। १ ३८ । श्लोकः यावज्जी
वंचशुश्रूषाकार्या मातुःपितुर्गु
रोः ॥ रोगार्त्तस्य मनुष्यस्य तथा
शक्तिवमामकैः । १ ३९ । अर्थः ॥
॥ अने अमारा आश्रित जे गृहस्थ
तेमणे मातापिता ने गुरुतथारो

शि०
९५

गातुरण्वोजे कोइमनध्य तेमनी प०
जेसेवा ते जीवतपर्यंत पोताना
सामध्यप्रमाणेकरवी॥१३९॥
श्लोकः॥यथाशतद्रव्यमःकार्यो
निजवर्णाश्रमोचितः॥मुष्क
च्छेदो नकर्त्तव्योवृषस्यकृपिवृ
त्तिभिः॥१४०॥अर्थः॥अने

९५

वालिपोताना नर्णाश्रमेनघटित
एवोजे उच्यतेपोताना सामर्थ्य
प्रमाणेकरवो अनेकुषितृत्तिवा-
ळाजे गृहस्थसत्संगीतेमणेबळ
धियानावृपणनो उच्छेदनकर-
वो॥१४०॥श्लोकः॥यथाशक्ति
यथाकालंसंग्रहोऽन्नधनस्यतैः॥

शि० यावद्वयं च कर्त्तव्यः पशुमादि
९६ स्तृणस्य च। १४१। अर्थः। अनेते
गृहस्थसत्संगी ते मणे पाताना
मामथ्यप्रमाणे समयमे अनुस
रिने जटलोपाताना धरमां वरा
हायतेटला अन्नद्रव्यनो संग्रहजे
ते करवां अनेजेना घरमां पशुहो

य एवाजे गृहस्थतेमणेपोताना
सामर्थ्य प्रमाणे चारयपुळानो
संग्रहकरवो॥ १४१॥ श्लोकः ॥
गवादीनांपशूनांच तृणतोया-
दिभिर्यदि ॥ संभावनं भवेत्स्वे
न रक्ष्यास्ते तर्हि नान्यथा ॥ १४२
। अर्थः ॥ अने गायबळदभेशयो-

शि०
१७

दा आदिक जे पशुने मनी तृणज-
लादिके करिने पोतावते जो सं-
भावना थायतो ते पशुने राखवां
ने जो संभावना न थायतो न राख
वां ॥ १४२ ॥ श्लोकः ॥ संसाक्ष्य
मन्तरालेखं पुत्रादिनापि
च ॥ भूविस्तदानादानाभ्यां व्य

प०
१७

ब्रह्मैव तेन कर्महेतुचित् ॥ १४३ ॥ अ
र्थः ॥ अने साक्षि खेमी हतलखत
करया विना तो यो ताना पुत्र ने मि
त्रादिक साधे पण पृथिवी निधन
ना रेण देणे करि ने ठय ब्रह्म रजे ते
क्यारे येन करवो ॥ १४३ ॥ श्रु
तः । कार्यै वैवाहिकं स्वस्याऽन्य

शि० स्यवाप्यधनस्यतु॥भाषाबन्धो प०
९८ नकर्त्तव्यः ससाक्ष्यंलेखमन्तरा
॥ १४४ ॥ अर्थः॥ अनेपोतानुं
अथवाविजानुंजेविवाहसंबंधि
कार्यतेनेविषे आपवायोग्य जे
धनतेनुंसाक्षियंसाहित लेखनक
रय॥विनाकेवलवालीजनकर-

वी ॥१४४॥ श्लोकः॥ आयद्र
व्यानुसारेणव्ययःकार्योहिंस
र्वदा॥ अन्यथातुमहद्दुःखंभवे
द्रित्यवधार्यताम् ॥१४५॥ अ-
र्थः ॥ अनेपोतानीउपजनुंजेद्र
व्यतेनेज अनुसारे निरंतरस्वर
चकरवोपणतेउपरांतनकरवो॥

अनेजेउपजकरतांविधारेखरच प०
शि ० करेछतेनेमोदुं दुःखथायछेएम
९९ सर्वे गृहस्थे मनमां जांणवुं ।
१४५ ॥ श्लोकः ॥ द्रव्यस्यायो
भवेत्यावान् व्ययोवाच्यावहा
रिके ॥ तौ संस्मृत्य स्वयं लेख्यौ
स्वक्षरैः प्रतिवासरम् ॥ १४६ ॥ ९९

अर्थः॥ अने पोताना व्यवहार
कार्यने विप्रेजेटला धननी उपज
होयतथा जे टले खरच होय ते बे-
यने संभारिने नित्यप्रत्ये रुढा
अक्षरे करिने पोतेतं नुं नां मुं लख
वुं॥ १४६ ॥ श्लोकः॥ निजवृत्त्यु

अप्योदशांशः कृष्णायविंशोश
शि० स्तिवहदुर्वलैः ॥ १४७ ॥ अर्थः ॥ ५०

१०० अनेतेगृहस्थाश्रमी सत्संगीते-
मणे पोतानीजे वृत्तिनेउद्यमते
थकिपांरुयुंजे धनधान्यादि कते
थकिदशमोभागकाढिने श्रीकृ-
ष्ण भगवानने अर्पण करवा अने ॥ १००

जेच्यवहारेदुर्वळहोय तेमणेवी
शमो भागअर्पणकरवो॥१४७
॥ श्लोकः ॥एकादशीमुखानां
चव्रतानांनिजशक्तितः ॥उद्या
पनंयथाशास्त्रंकर्त्तव्यंचिन्तितार्
थदम्॥१४८॥अर्थः ॥अनेए
कादशी आदिकजेव्रततेमनुंजे

१०१

उच्यते। पणतमतपातानासामर्थ्यं प०

प्रमाणेयथाशास्त्रकरवुंतेउद्याप
नकेवुं छ तो मनवांछितफलनुं
आपनाहं छ ॥१४८॥ श्लोकः

॥ कर्त्तव्यकारणीयंवाश्रावणे
माप्तिमर्वथा ॥ बिल्वपत्रादि
भिः प्रीत्याश्रीमहादेवगूजनम् ॥

१०१

१४९॥ अर्थः॥ अने श्रावण मा-
सने विषे श्रीमहादेवनं पूजन जे
ते विल्वपत्रादिके करिने प्रीति
पूर्वक सर्वप्रकारे पोते करवुं अथ-
वा विजापासे कराववुं ॥ १४९ ॥
श्लोकः॥ स्वाचार्यान्न ऋणं ग्राह्यं
श्रीकृष्णस्य च मन्दिरात् ॥ ता

इश०
१०२

भ्यांस्वव्यवहारार्थपात्रभूषांशु

प०

कादिच ॥१६०॥ अर्थः॥अने

पोतानाजेआचार्य तेथकितथा

श्रीकृष्णभगवाननांजे मंदिरते

थकिकरजनकाढवुं॥ अनेवाळि

ते पोताना आचार्यथकिनेश्री

कृष्णना मंदिर थकि पोताना

१० ६

उपवहारेनेअर्थेपात्रघरेणांनेव-
स्त्रादिकजेवस्तुते मागीलाववां
नहि ॥१५०॥श्लोकः॥ श्रीकु-
ष्णगुरुसाधूनांदर्शनार्थं गतौप-
थि ॥ तत्स्थानेषुचनग्राह्यंपरा-
ब्रंनिजपुण्यहृत् ॥१५१॥अर्थः॥
अने श्रीकुष्णभगवानतथापो

शि० तानागुरु तथा साधुएमनां द
१०३ शनकरवाने अर्थेगयेमतेमार्गने प०
विषे पारकुं अन्नखावुं नहितथा
श्रीकृष्णभगवान तथापोतानः
गुरुतथासाधुतेमनांजे स्थानक
तेमने विषेपणपारकुं अन्नखावुं
नहिकेमजे तेपारकुं अन्नतो पो १०३

तानापुण्यने हरिते एवुं छे माटे
पातानी गांठनुं खरचखावुं ॥
१५१॥ श्लोकः ॥ प्रतिज्ञातधनं दे
यं यत्तस्यात्तत्कर्मकारिणे ॥ न
गोप्यमृणशुद्ध्यादिठयवहार्यं
न दुर्जनैः ॥ १५२॥ अर्थः ॥ अने
पातानुं कामकाजकरवाते दया

जेमजूर तेमनेजेटलुं धनअथवा
शि ० धान्यदीधानुंकहुंहाय तेप्रमाणे प०
१०४ जआपवुं पणतेमांथिओलुं न
आपवुं अनेपोतापासेकोई कर
ज मागते।होयने तेकरज देईच
काहोईयेतेवातनेछानीनराख
यातथापोतानोवंशतथा कन्या १०४

दान ते पणछानुंनराखवं अने
दुष्टएवाजेजन तेमनीसाथेठप-
वहार न करवो ॥ १५२ ॥
श्लोकः॥ दुष्कालस्यरिपूणांवा
नृपस्योपद्रवेणवा ॥ लज्जाधन
पाणनाशःप्राप्तःस्याद्यत्र सर्व-
था ॥ १५३ ॥ अर्थः॥ अनेजेठे

शि० काणे पोते रेहेता होईये ते ठेकाणे
१०५ कोईक कठण भुंडो काल अथवा प०
शत्रु अथवा राजा ते मना उपद्रवे
करिने सर्व प्रकारे पोतानी लाज
जति होय के धन नो नाश थतो
होय के पोताना प्राण नो नाश थ
तो होय । १५३ ॥ श्लोकः ॥ मूलदे १०५

शोपिसस्वेषां सद्यएवविचक्ष
णैः ॥ त्याज्योमदाश्रितैःस्थेयं
गत्वादेशान्तरंसुखम् ॥ १५४ ॥
अर्थः ॥ अनेतेओपोतानामूलग
रासनं तथा वतननं गांमहोय
तापणतेनो विवेकीएवाजे अ-
पारासत्संगी गृहस्थतेमणे तत्र

शि०

१०६

कालत्यागकारिदेवोनेज्याउप

इवनहोयतेवोजेविजोदेशते प्र

त्येजईनेसुखेथिरहेवुं ॥ १५४॥

श्लोकः ॥ आढ्यैस्तुगृहिभिः।का

र्याअहिंसावैष्णवामखाः।तीर्थे

पुपर्वसुतथाभोष्याविप्राश्चसा-

धवः ॥ १५५॥ अर्थः ॥ अनेध-

प०

१०६

नाढ्यएवाजेगृहस्थसत्संगीते
मणोहिंसाये रहितएवाजेविष्णु
संबंधियज्ञते करवा तथातीर्थने
विषेतथाद्वादशी आदिदक्षपर्वने
विषेब्राह्मणतथासाधुतेमने ज-
माडवा ॥ १५५ ॥ श्लोकः ॥ म
होत्सवाभगवतःकर्त्तव्यामन्दि

शिशु
१०७

प०

रेषुतैः। देयानिपात्रविशेषोदा-
नानि। विधानि चः ॥ १५६ ॥
अर्थः ॥ तेषु नाढ्य एवाजिगृहस्थ
सत्संगीते मणे भगवाननामं दि-
रने विशेषोदा उल्लेखकरवा तथा
मुपात्र एवाजिब्राह्मण ते मनेना-
ना प्रकारनां दानदेवां ॥ १५६ ॥

१०७

શ્લોકઃ॥મદાશ્રિતૈર્નૃપૈર્ધર્મશાસ્ત્ર
માશ્રિત્યચાઽખિલાઃ ॥ પ્રજાઃ
સ્વાઃપુત્રવત્ પાલ્યા ધર્મઃસ્થા
પ્યોધરાતલે ૧૬૭। અર્થઃ । અને
અમારા આશ્રિતૈવાજેસત્સંગી
રાજાતેમણેધર્મશાસ્ત્રનેઆશ્રિને
પોતાનાપુત્રનીપેઠેપોતાની પ્રજા

શિ ૦

૧૦૮

નું પાલન કરવું અને પૃથિવીને વિ

૫૦

ધર્મનું સ્થાપન કરવું ॥૨૬૭॥

શ્લોકઃ ॥ રાત્રિયાહ્નિપાયપદ્મવર્ગા

જેયા સ્તથિર્નિચાન્નજસાઃ ॥ વ્યવ

હારવિદસમ્ભ્યાદપ્હયાદપ્હયા

શ્ચલક્ષ્ણૈઃ ॥૧૬૮॥ અર્થઃ ॥ અને

તે રાજા તેમજ રાજ્યનાં જે સાત

૧૦૮

અંગતથાચ્યારઉપાયતથાહુ
ળતેજેતેલક્ષણેકારિનેયથાર્થપણે
જાણવાં અનેતીર્થજેચાર મોક-
હ્યાનાંસ્થાનકતથા વ્યવહાર
નાજાણનારા જેસમામદ તથા
દંડવાયોગ્યજેમાણસતથા દંડ-
વાયોગ્યનાદિણનાંજે માણસ એ

शि० सर्वेनेलक्षणे कारिने यथार्थपणे
१०९ जांभावां॥१५८॥श्लोकः॥सभ
र्त्तुकाभिनारीमिः सेव्यः स्वप
तिरीशवत्।अन्धो रोगिदरिद्रो
वाशणोवाच्यंनदुर्वचः॥१५९
॥अर्थः॥हवेसुवामनीवाइयुंन
विशेष धर्म कद्विगेल्लिगे जमा

अश्रितजेसुवासनीबाईयुंतेम-
णपोतानो पाति अंध होय रोगी
होयदरिद्री होय नपुंसक होय
तोपणतेनेईश्वरनीपंठसंवचो ने
तेपातिप्रत्येकटुकवचनन बोलवुं
॥१५९॥ श्लोकः॥रूपयै।वनयुं
क्तस्यगुणिनोऽन्यनरस्यतु।प्रसं

ङो नैव कर्त्तव्यस्ताभिः साहाजि

५०

शि० कोऽपि च॥ १६०॥ अर्थः॥ अने

११० तसुवासनी स्त्रियुं तेमणे रूपने

जो बने तेणे युक्तेने गुणवाने एवो

ज अन्यपुरुष तेनो प्रसंग सहज

स्वभावे पण न ज करवो॥ १६०॥

श्लोकः॥ नरेक्ष्यानाभ्युरुकुचा

११०

उनुत्तरीयाचनो भवेत्।साध्वी
स्त्रीनचभण्डेक्षानानिलज्जादिस
ङ्गिनी॥१६१॥अर्थः।अनेपातित्र
ताएवीजेसुवासनीस्त्रियं तेमणे
पोतानीनाभि साथलने छाति
तेनेविजोपुरुषदेखेएमनवरतव
अनेओढ्यानावस्त्रविनाउयाह

श०
१.१.१

प०

शरिरेनरेहंवुं नेभांठभवाइजो
वानजावुंअने निर्लज्ज एवी जे
स्त्रियुंतथास्वैरिणीकामिनीनेपुं
श्रलीएवीजे स्त्रियुंतेमनोसंग न
करवो। १६१। श्लोकः। भूपासद
गुकधृतिः परगेहोपवशनम् त्यः
ज्यं हास्यादिचस्त्रीभिः पत्यैदि

१.१.१

शान्तरंगतो । १६२ । अर्थः ॥ अने
ते सुवासनीस्त्रियुंते मणे पोतानो
पतिपरदेशगयेसते आभूषणन
धारवांने रुढां वस्त्रनपेरवांने पा-
रके घेर वेसवान जावुं नेहास्य-
विनोदादिकनो त्याग करवो ॥
१३२ ॥ श्लोकः ॥ विधवाभिस्तु

शि० योषाभिःसेव्यःपातिधियाहारिः प०
११२ । आज्ञायांपितृपुत्रादेर्वृत्तंस्वात
न्यतोनतु॥१६३॥अर्थः॥हवे
विधवास्त्रियुंनाविशेषधर्मकहि-
येछिये अमारे आश्रितजेविध-
वास्त्रियु तेमणतोपातिबुद्धियेक-
रिने श्रीकृष्णभगवाननेसेववा ११३

ने पोताना पिता पुत्रादिकजेसं
बोधतेमनी आज्ञाने विषेवरतबुं
पण स्वतंत्रपणेनवरतबुं॥ १६३
॥ श्लोकः ॥ स्वासन्नसंबन्धही
नानराः पृथगानकहिंचित् ॥ त
रुणैस्तैश्चतारुण्येभाष्येनावश्य
कंविना॥ १६४॥ अर्थः ॥ अ-

शि० नेतोविधवा स्त्रियुंतेमणे पोताना प०
११३ समीपसंबंधविनानाजे पुरुषते
मनोस्पर्श क्यारियनकरवो अने
पोतानी जोवनअवस्थानेविषे
अवश्यकार्य विनासमीपसंब-
धिविनानाजे जुवानपुरुषतेम-
नीसाथेक्यारियपणबोलुंनहि ११.

॥ १६४ ॥ श्लोकः ॥ स्तनंधयस्य
नुःस्पर्शो न दोषोऽस्ति पशोऽरिव ॥
आवृण्य केचनृद्धस्य स्पर्शेन च
भाषणं ॥ १६५ ॥ अर्थः ॥ अनेधा-
वृणो जे बालक तेना स्पर्शने त्रि-
पेता जेम पशुने अडि जवाय ने
दोष नथि तम दोष नथि अनेकोइ

शि०

११४

अवश्यं नृका मका जप डतेने विषे

प०

कोईक वृद्ध पुरुषने अडि जवाय

तथा ते वृद्ध साथे बोलाय तेने विषे

दापनार्थे ॥ १६५ ॥ श्लोकः ॥

वयानासन्नसंबन्धात्ताभिः पा

श्यानकपितुः ॥ व्रतोपवासैः क

११४

त्तव्यो मुहूर्दे हृदमस्तथा ॥ १६६

अर्थः॥ अनेनेविधवास्त्रिगुंतेम-
गेपोनाना समीपभवंविचित्रनः-
ना जेपुरुषतेथिकिकोईविश्व।प
जनभणवी अनेवतउपवाभेक
जिनेवारंवारपातानादेहनंदम
न३ रवु॥ १७६॥ श्लोकः॥ धनं
नधर्मकायपि स्वनिर्वाणपये

श० गियत् ॥ देयंताभिर्नतत्कापिदे प०
११५ यंचेदधिकं नदा ॥ १६७ ॥ अर्थः
अनेते विधवास्त्रियं तेमणपोता
नावरमांपोताना जीवनपर्यंत
देहानिराहथाय एतलुंज जो धन
होय तो ते धन जे ते धर्मकार्ये न वि-
षेपण न आपवुंन जो तथि आधि

क होय तो आपहुं ॥१६७॥
लोकः कार्यश्चमक्रुदाहारस्ता
भिः स्वापस्तुभूतले ॥ मैथुनास
क्तयोर्वीक्षाकापिकायानिदेहि-
नोः ॥१६८॥ अर्थः ॥ अने ते विधवा
स्त्रियुंते मणे एकवार आहारक-
रवोने पृथिविने विषे सुवुंने मैथु-

गी०
११६

नासक्त एवाजे पशुपक्षिआदि- ५०

कजीवप्राणिमात्रतेमनेक्यारेय

पणजाणिनेजोवांनहि ॥ १६८

श्लोकः ॥ वेधोनधार्यस्ताभिश्च

सुवासिन्याःस्त्रियास्तथा ॥ न्या

सिन्या वीतरागायाविकृतश्चन

कीर्हिचित् ॥ १६९ ॥ अर्थः ॥

११६

अनेतेविधवास्त्रियुं तेमणेसुवा-
सनीस्त्रिनाजेवावेषनधारवात-
थासंन्यासणी तथाविरागणते-
नाजेवावेषनधारवा ॥ अनेपो-
नाना देश कुळने आचारतेमने
विरुद्धएवाजेवपतेपण क्यारेय
नधारवा ॥ १६९॥ श्लोकः॥स

શેઠ્ઠોનગર્ભપાતિન્ન્યાઃસ્પર્શઃકાર્ય પ૦
૧૭ અયોપિતઃ॥ શુદ્ધારવાત્તાનિનૃ
નાકાર્યા શ્રદ્ધ્યાત્તૈ કચિત્ ॥
૧૭૦॥અર્થઃ॥ અનેગર્ભની પા
ડનારીજે સ્ત્રીતેનોસંગનકરવો
નેતેનોસ્પર્શપણનકરવો અનેપુ
રુષનારસશૃંગારસંવંધી જેવાર

तातेक्वयारेयनकरवीने नक्षांभ
ळवी॥१७०॥ श्लोकः॥ निज
संबन्धिभिरपितारूपेत रूपेण
रः॥साकंरहासिनस्थंयंताभिरे
पद्मनवरा॥१७१॥ अर्थः॥ अ-
नेजुवानअवस्थाने विषेरहीए
वीजेविधवास्त्रियं तेमणेजुवान

शि०
११८

अवस्थावाळा जे पोतानासंबंधी प०
पुरुष ते मनीसंघाथेपण एकांत
स्थळनेविषे अपत्कालपड्या
विनानगरहेवुं ॥ १७१ ॥ श्लोकः ॥
नहोलाखेलनंकार्यं नभूपादंश्च
धारणम् । नधातुसूत्रयुक्मूक्षमव
स्त्रादेरपि कर्हिचित् ॥ १७२ ॥

११८

अर्थः ॥ अने होळिनी रमतनकर
वीने आभूषणादिक नुंधारण न
करवुं ने सुवर्णादिक धातुना तारे
युक्त एवां जे झीणां वस्त्र ते नुंधार
ण पण कर्यारेय न करवुं ॥ १७२ ॥
श्लोकः ॥ सधवा विधवा भिश्च न
स्नातव्यं निरम्बरम् ॥ स्वरजो

११९
११९
दर्शनस्त्रीभिर्गोपनीयं न सर्वथा ॥ १७३ ॥ अर्थः ॥ अने सुवासनी
ने विधवा एवी जे स्त्रियुंते मणे वस्त्र
पेरया विनाना वुं नहिने पोतानं
जे रजस्वला पणुंते कोई प्रकारे
गुप्तन राखवुं ॥ १७३ ॥ श्लोकः ॥
मनुष्यं चांशुकादीनि नारी का-

प ०

११९

पिरजरुवला ॥ दिनत्रयं स्पृशेन्न
वस्त्रात्वातुर्येऽन्दिहसास्पृशेत् ।
१७४ ॥ अर्थः ॥ अनेवाळिरज।
स्वलाएवाजिसुवासनी नेविध-
वास्त्रियुंतेत्रणदिवस सुधिकोई
पनुप्यने तथावस्त्रादिकनेअडे
नहिअनेचोथेदिवसेनाहिनेअ

शि० ५०
१२० डबुंएवरीत्येगृहस्थाश्रमीएना
जेपुरुषनेस्त्रियुंतेमनाजेआ वि-
शेषधर्मकह्यातेसर्वधर्मवंशि आ
चार्यनेतेमनीपत्नीयुंतेमणे पण
पालवाकेमजेएगृहस्थछे। १७४
॥श्लोकः॥नैष्ठिकव्रतवंतोये व-
र्णिनोमदुपाश्रयाः॥ तैस्पृश्या १२

नस्त्रियोभाष्याननवीक्ष्याश्चता
धिया ॥ १७५ ॥ अर्थः ॥ हवे न
ष्टिकद्रुह्यचारीनाजे विशेषवर्ध
तेकहिगोछिये ॥ अमाराआश्रि
तएवाजेनैष्टिकद्रुह्यचारीतेमणे
स्त्रीमात्रनोस्पर्शनकरवोनेस्त्रियं
संवाधेवोत्तुंनहिनेजांणिनेते

शि० स्त्रियुंसन्मुख जोगुनहि ॥ १७६ ॥ प०
१२१ ॥ श्लोकः ॥ तासांवात्तानिकर्त्त
व्यानश्चठवाश्चकदाचन॥तत्पा
दचारस्थानेषु नच स्नानादि
काःक्रियाः ॥ १७६ ॥ अर्थः ॥
अने ते स्त्रियुंणी वात्ता वयारेय
नकरवी ने नसांभळवी अनेजे ॥ १२

स्थानकनेत्रिवेष्टियुनो पगफेर
होय ते स्थानकनेत्रिवे स्नाना
दिकक्रियाकरवानजावुं। १७६
॥ श्लोकः ॥ देवताप्रतिमांहित्वा
लेख्याकाष्टादिजापिवा॥ नयो
पितृप्रतिमा स्पृश्यान्वीक्ष्याच्च
द्धिपूर्वकम्। १७७। अथः। अनेदे

शे०
१२२

वतानी प्रतिमा विना विजी जे
स्त्रीनी प्रतिमा चित्रनी अथवा
काष्टादिकनी होय तेनी स्पर्श
न करवो नेजांणिने तो ते प्र-
तिमाने जो वीपणनहि ॥ १७७
॥ श्लोकः ॥ नस्त्रीप्रतिकृतिः
कार्या नस्पृश्यं यो पित्तोशुकम् ॥

प

१२

नवीक्ष्यंमैथुन परं प्राणि मात्रं
चतैर्विया ॥ १७८ ॥ अर्थः ॥ अने
तेनैष्टिकब्रह्मचारीतेमणे स्त्रीनी
प्रतिमानकरवीनेस्त्रीयेपोताना
शरीरउपरचधारेलूं जेवस्त्र तेने
अडपुं नहिअने मैथुनामक्तए
वांजे पशु पक्षिआदिकप्राणि-

शि०
१२३

मात्रतेमनेजांणिनेजौवांनहि ॥ प०
१७८ ॥ श्लोकः ॥ नस्पृश्योनेक्ष
णीयश्चनारीवेषधरः पुमान् ॥
नकार्यस्त्रीः समुदिश्य भगवद्गुण
कीत्तनम् ॥ १७९ ॥ अर्थः ॥ अने
स्त्रीनावेशनेधीररह्यो एवोजेपुं
रुषतेने अडवुं नहिनेतनीसामुं

१२

जोनुं जहिनेने साथे बोल्हवुं नाहि ।
अने स्त्री नो उद्देश करिने भगवान
नी कथा वाचा कीर्त्तन पणन क
रवां ॥ १७९ ॥ श्लोकः ॥ ब्रह्मच
र्यव्रत त्याग परं वाक्यं गुरोरपि ॥
तैर्न मान्यं सदा स्थेयं धीरैस्तुष्टैर
मानिभिः ॥ १८० ॥ अर्थः ॥ अने

शि० नेनैष्टिकब्रह्मचारिते मणे पोता- ५०

१२४ नाब्रह्मचर्यं व्रतना त्यागथाय
पुंजे वचनतेतोपोतानागुरुनुं
पणनमानवुं ने सदाकाळधीर
जवानरेहेवुं ने संतोषे युक्तरहेवुं
ने माने रहित रहेवुं ॥ १८० ॥

श्लोकः ॥ स्वातिनैककठ्यभायांती

१२४

प्रसभं वीनितातुया निवारणी
यासपुष्पाद्यतिरस्कृत्यापिवाहु
तम् ॥ १८१ ॥ अर्थः ॥ अनेबला-
तुकरिकरिनेपोताने अतिशेस
मीपे आवतीएवीजेस्त्री तेनेवा
लिने अथवा तिरस्कारकरिने
पणतैरतवारवीपणसमीपेआ

शि०
१२६

ववादेवीनहि ॥ १८१ ॥ श्लोकः

॥ प्राणापघुपपन्नावांस्त्रीणांस्वे
पांचवाकचित् तदास्पृष्टापित

द्रक्षाकार्यासंभाष्यताश्चवा ॥

१८२ ॥ अर्थः ॥ अनेजोव्यभरेक

स्त्रीयुनो अथवा पोतानोः प्राण

नाशथायएवो आपत्त लअ।

१२७

विपदे तारिते स्त्रियुने अडिने
अथवा तेषां बोद्धिने पण ते
स्त्रियुनी रक्षा करवी ने पोतानी
पण रक्षा करवी ॥ १८२ ॥ श्लोकः
॥ तलाभ्यङ्गं न कर्त्तव्यं न धार्यं
चायुधं तथा ॥ तेषां नाविकृतो वा
यो जेतव्यारसनाचतैः ॥ १८३ ॥

शि० ॥ अर्थः ॥ अने ते नैष्ठिक ब्रह्मचा
१२६ रतिमणे पोताने शरीरे तैलमर्दन
न करवुने आयुधनधारवुने भयं
कर एव जव शतनधारवाने रस-
ना इंद्रियने जितवी ॥ १८३ ॥
श्लोकः ॥ परिवेषणकर्त्री स्याद्य-
त्र स्त्रीविप्रवृत्तमनि ॥ नगम्यंतत्र ॥ २

भिक्षार्थं गंतुं यमि तत्र ननु १८४

॥ अर्थः ॥ अनेनेत्रा ह्यणना वर-

ने विपे स्त्री पीरसनारी होय तेने

चेर भिक्षाकरवा जवुं नाहि ने

ज्यां पुरुष पीरसनारी होय त्यां

जवुं ॥ १८४ ॥ श्लोकः ॥ अथवा

सो वेदशास्त्राणां कार्यश्च गृहसे

શિ ૦ વનમ્ ॥ વર્જ્યઃ સ્ત્રીનામિવ સ્ત્રેણ પં ૧૦
૧૨૭ સાંસદ્ શ્વતૈઃ સદા ॥ ૧૮૫ ॥ અર્થ
॥ અને તેનો ઇકગ્રહાચારીતે મળે
વેદશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરવો ને
ગુરુની સેવા કરવી ને સ્ત્રિયું ની
પૈઠે જ સ્ત્રેણ પુરુષનો સંગ જ તે
સર્વે કાળે વરજવો ॥ ૧૮૫ ॥ હો

૧૨

कः ॥ चर्मवारिनवैपेयं जात्यं नि
प्रेण केनचित् ॥ पकाण्डुलजुना
न्यं चेत्तु न भक्ष्यं न न्नवया ॥ १८६
॥ अर्थः ॥ अने जातिये कोरने
ज ब्राह्मण होय ते कोईए पण चर्म
वारिन पीतुं नें दुंगली नें लक्षण
आदिके जे अभक्ष्य वस्तु ते ब्रा

शि.

१२८

ह्यण जाति होय तेणे कोइ प्रकारे

न स्वायं ॥ १८६ ॥ श्लोकः ॥ ह्य

न संध्या च गायत्री जपं श्री विष्ण

पूजनम् । अकृत्वा वैश्वदेवं च कर्त्त

व्यं नैव भोजनम् ॥ १८७ ॥ अर्थः

॥ अने जेव ह्यण होय तेणे ह्यण

संध्या गायत्री नो जप श्री वि

१७

१२८

पुनी पूजा ने वैश्वदेव एहं
वानां करया विना भोजन क
रवृं जनहि एवीरीत्ये नैष्टिक ब्र
ह्मचारिना विशेषधर्म कथा ।
४८७ ॥ श्लोकः साधवो येऽथ
तैः सर्वैर्नैष्टिक ब्रह्मचारिवत् ॥
स्त्रीस्त्रैण सङ्गुदिवर्ज्यं जे तच्छा

श्री०
१२९

श्चान्तरारयः ॥१८८॥ अर्थः ॥ प०

हवेसाधुना जे विशेष धर्म ते कहि-
ये छिये ॥ अमारे आश्रित जे सर्व
साधु ते मणे नैष्ठिक ब्रह्मचारिनी
पेठे स्त्रियुं ना दर्शन भाषणादिक
प्रसंगनो त्याग करवो तथास्त्रैण
पुरुषना प्रसंगादिकनो त्याग

१२९

करवो अने अंतरशत्रुजे कामक्रो
ध लोभ नेमान आदिक तेमने
जितवा ॥ १८८ ॥ श्लोकः ॥ सर्व
न्द्रियाणि जेयानिरसनान्निशे
षतः नद्रव्यसंग्रहः कार्यः कार-
णीयोनंकनचित् ॥ १८९ ॥ अर्थः
॥ अने सर्व जे इन्द्रियांते जितवीने

रसनाइंद्रियनेतो विशेषे करिने १०
शि० जितवीअनेद्रव्यनोमंग्रहपोता
१३० नेकरवोनहिने कोडाबिजापासे
पणकराववोनहि। १८६॥ श्लो
कः ॥ न्यामोरक्ष्योनकस्याधि
धर्मस्याज्यंनकर्हिचित्॥ नपत्र
शयितव्याचस्वावासस्त्राकदा १३०

चन ॥ १९० ॥ अर्थः ॥ अनेकोइ-
नीपण थापण न गखवी अने
वयारेयपणधीरजतानो त्यागन
करवो अने पोताना उतारानी
जायगा बंधिनी होय तो तेने बिपे
वयारेयपणस्त्रीनो प्रवेश थावा
देवो नहि ॥ १९० ॥ श्लोकः ॥ न च

शि० संधाविना रात्रोचालितव्यमना प०
१३३ पदि ॥ एकाकिभिर्नगन्तव्यत
थाक्कापि विना पदम् ॥ १९१ ॥
अर्थः ॥ अनेते साधुते मणे आपत्
काल पढया विना रात्रिने विषे
संग सोबत विनानुं चालवुनीद
तथा आपत्काल पढया विना

क्यारियपणएकलाचालवुं नहि

॥१९१॥श्लोकः ॥ अनर्घ्यचि

त्रितंवासः कुसुम्भाद्यैश्चरञ्जित

म् ॥नधार्यचमहावस्त्रं प्राप्तमन्ये

च्छयापितत् ॥१९२॥अर्थः ॥अ

जे वस्त्रबहुमूलवालं होय

चित्रविचित्रभात्यनं होय

न

तथा

तथा

शि० कसुंवादि कजे रंगते णे करि ने रं १०
२३२ नैलुं होय तथा साल दुसालो होय
न ते जो बिजानी इछाये करि ने
पो नाने गास थयुं होय तो पण तेव
खोताने परवुं ओहवुं नहि ॥
२३२ ॥ श्लोकः ॥ भिक्षां सभां
विना नैव गन्तव्यं पुद्गलो मृहसु । २३३

व्यर्थः कालो ननेतव्यो भक्तिं म
गवतो विना ॥ १९३ ॥ अर्थः ।
अनेभिश्चा तथा सभा प्रसंग एव
कार्यं विना गृहस्थना घर पत्ने
जातुं नहि अने भगवाननी जे नव
प्रकारनी भक्ति ते विना व्यर्थ
काल निगमना नहि निरंतर भ-

शि० क्तिकरिनेजकाल निगमवो ॥ प०

१३३ १९३ ॥ श्लोकः पुमानेव भवेद्य

त्रपक्कान्नपरिवेषण ॥ इक्षणादि

भवेन्नैव यत्र स्त्रीणां च सर्वथा ।

१९४ ॥ अर्थः ॥ अने जे गृहस्थ

ना घरने विषे रांधेल अन्ननां पि

रसनारो पुरुष ज होयतथा स्त्रियुं

१३३

नोदर्शनादिक्रमसंग कोइरीत्ये
थायएमनहोय॥ १९४ ॥ श्लो
कः ॥ तत्रगृहिगृहेभोक्तुंगन्त-
व्येसाधुभिर्मम ॥ अन्यथापा
त्रमर्थित्वापाकः कार्यः स्वयंच
तैः॥ १९५ ॥ अर्थः ॥ तेवी
रीत्यनुं जे गृहस्थनुं घर ते प्र-

शि०

१३४

त्ये अपारा साधुं तेमगेजमवा प०
जनुं अने एकहु तेचं न होय तो का
चुं अन्नमागिने पोताने हाथेर
सोइ करवी ने भगवानने नै
वेद्य धरिने जमवुं ॥ १९२ ॥
श्लोकः॥ आर्षभो भरतः पूर्वं ज
डविप्रो यथा भुवि ॥ अवर्त्तता

१३४

उत्र परमहंसैवृत्यंतथैवैतः ॥

१९६ ॥ अर्थः ॥ अनेपूर्वेऋष
भदेवभगवानना पुत्र जे भरत-
जीतेजेतेपृथिवीनेनिषे जडब्रा-
ह्मणथकाजेमवरतताहवातेमज
परमहंसएवाजेअपारासाधु ते
मणेवरतवुं ॥१९६॥ श्लोकः॥

शि०

१३५

वर्णिभिः साधुभिश्चैतैर्वर्जनीयं प०
प्रयत्नतः ॥ तांबूलस्याहिफेन
स्यतमालादेश्च भक्षणम् ॥ १९७
॥ अर्थः ॥ अनेनैष्टिकब्रह्मचा-
रिने ए साधुतेमणे तांबूलतथा
अफिणतथा तमाकुइत्यादिकनुं
जे भक्षण ते प्रयत्ने करिने वर्जनुं १३५

॥१९७॥ श्लोकः ॥ संस्कारेषु न
भोक्तव्यं गर्भाधानमुखेषु तैः ॥
प्रेतश्राद्धेषु सर्वेषु श्राद्धे च द्वाद-
शाहिके ॥१९८॥ अर्थः ॥ अने ते
नष्टिकब्रह्मचारिने साधु ते मणे
गर्भाधान आदिके संस्कार ते-
मने विषे जमवुं न हित था एकाद-

श्री ८
१ २ ३

शाहपर्यंत जेपेत श्राद्ध तेमने त्रिपे
जमवुं नहि तथा द्वादशाह श्राद्धने
त्रिपे जमवुं नहि ॥ १९८ ॥ श्लोकः
॥ दिवा स्वापो न कर्त्तव्यो रोगा
यापदमन्तरा ॥ ग्राम्यवात्तानि
कार्याचनश्रव्या बुद्धिपूर्वकम् ॥
१९९ ॥ अर्थः ॥ अने रोगादिक

प ०

१ ३

आपत्कालपटय॥विना दिवसे
सुत्रेनाहि अनेग्राम्यवार्ताकरवी
नहिनेजांणिनेसांभळवीनाहि॥
१९९॥ श्लोकः॥स्वप्यंनैतश्चख
द्यायांविनारोगादिमापदम् ॥
निश्चयवर्तितठयंचसाधूनाम
ग्रतःसदा॥२००॥ अर्थः॥अने

तेनैष्टिकब्रह्मचारिने साधुतेम- ५०

शि०

१३७

णे रोगादिक आपत्कालपड्या
विना खाटला उपड्यसुबुं नहि
अने साधुनी आगळतो निरंतर
निष्कपठपणे वर्तवुं ॥ २०० ॥
श्लोकः ॥ गालिदानं ताडनं च कृ
तं कुमातिभिर्जनैः ॥ क्षन्तव्यमेव १३५

मर्वेषांचिन्तनीयंहितंचतैः ॥

२० ॥ अर्थः ॥ अनेतेसाधुनेब्र-
ह्मचारीतेमणेकोईककुमतिवा
ळादुष्टजनहोय नेनेपातानेगाल
दे अथवामारेतांतेसहनजकरवुं
पणतेने सापीगालनदेवी नेमा-
वानाहिनतेनुं जेमहितथायते-

शि ०
१३८

मजमनमां चितनकरवुं पण ते- ५०
नुंभुंडुथायएवो तो संकल्पपण
नकरवो ॥२०१॥ श्लोकः इत्य
कर्मनकर्त्तव्यं पैशूनं चारकर्मच
॥ देहेऽहंताचममतानकार्यास्व
जनादिषु ॥२०२॥ अर्थः ॥ अने
कोई नुंदूनपणुं नकरवुं तथाचा-

१३९

डीयापणुं न करवुं नेवोई नाचार
वधुं नथवुं अनेदेहने विषे अहं
बुद्धि न करवी नेस्वजनः। इकने
विषे समतान करवी एवीरीत्ये
नाधूना विशे धर्म कत्या॥ २० २
॥ श्लोकः॥ इति संक्षेपतो धर्माः
सर्वे पां लिखिता मया॥ सांप्रदा

શિઃ યિક્કગ્રન્થેઽયોજ્યેષાંતુ વિસ્તર પ૦

૧૩૯

રઃ॥૨૦૩॥અર્થઃ॥ અને અમારે

અશ્રિતજાજે સત્સંગી વાઈ

મહિ સર્વે તેમનાજે સામાન્યધર્મ

ના વિશેષધર્મ તેજે તે સંક્ષેપે કરિને

આવી રીતે એમિલિ રૂપાણે અને

આધર્મજે વિસ્તાર તે તો અમા-

૧૩૯

रासंप्रदायनाजेग्रंथतेथकीजां-
णवो॥२०३॥श्लोकः॥सच्छा
स्त्राणांसमुद्धृत्य सर्वेषांसारमा
त्मना॥पञ्चायं लिखितान्मुणाम
भीष्टफलदायिनी॥२०४॥ अ
र्थः॥अनेसर्वेजेसत्शास्त्रेतेनेजे
सारतेनेअमेअमारीबुद्धियेक-

शेषः ० विनेतुद्धारिनेथा शिक्षापत्रीजे प०

६४० ते लखीछतकेवीछेना सर्वमनु-

प्यमात्रनेमनवांछित फळनीदं

नागीछे ॥ २०४ ॥ श्लोकः ॥ इमा

मेवततो नित्यमनुसृत्यममाश्चि

तैः ॥ यतात्मभिर्वर्तितव्यंनतुस्वै

रंकदाचन ॥ २०५ ॥ अर्थः ॥ ए

१४०

हेतुमात्रे अमारा आश्रितजसर्वे
मत्संगीतिमणे सान्ध्यानपणे क
रिनेनित्यनृत्ये आशिक्षापत्रीने
अनुसरिनेजवरलघुं पण पीता
नामननेजां पीतो क्यारिय न व-
र्तुं॥२०५॥ श्लोकः॥ वीतिपद
नलेयइत्येहिपुरुषावोदितननया

शि० ॥ ते धर्मादिचतुर्वर्गसिद्धिप्राप्त्य ५०
१४१ न्तिनिश्चितम् ॥ २०६ ॥ अर्थः ॥
अनेजे अमारा आश्रितपुरुषने
स्त्रियुंतेजेते आशिक्षापत्रीप्रमा-
णे वर्ततेतो ते धर्म अर्थ कामने
मोक्षएचारेपुरुषार्थनी सिद्धिने
निश्चेषामशे ॥ २०६ ॥ श्लोकः ॥ १४१

त्थंय आचरिष्यन्ति ते त्वस्मत्सं
प्रदायतः ॥ वहिर्भूता इति ज्ञेयं स्त्री
पुंसैः सांप्रदायिकैः ॥ २०७ ॥
अर्थः ॥ अनंजवाई भाई आशि
क्षापत्री प्रमाणे नाहि वर्ते ते तो
अमारा संप्रदाय थकि वाहेर छे
एम् अमारा संप्रदायवाळां स्त्री

शि ०
१४२

पुरुषतेमणेजांणवुं ॥ २०९ ॥ प ०

श्लोकः ॥ शिक्षापत्र्याःप्रतिदि
नंपाठोऽस्यामदुपाश्रितैः ॥ कसं
व्योऽनक्षरज्ञैस्तुश्रवणंकार्यमा-
दरात् ॥ २०८ ॥ अर्थः ॥ अने अ-
मारा जे आश्रितसत्संगीतेमणे
आशिक्षापत्रीनोनित्यमलेपा-

२

उक्तं चो अने जेने भणतां आव
इतुं न होय ने मणे तो आदर थकी
आशिखा पत्री नं श्रवण करव ॥
२०८॥ श्लोकः ॥ वक्रभावं तु
जैव कार्याऽस्याः पतिवासरम् ॥
॥ मद्रूपमिति मद्रूपीमान्यं पर
मादरात् २०९॥ अर्थः ॥ अने

शि०
१४३

आ शिक्षापत्रीनेवांचिसंभळावे
एवोकोईनहोयतारेतो नित्यप्र
त्ये आ शिक्षापत्रीनी पूजा करूवी
अने आज्ञे अमागी वाणीत अ
पारुस्वरूप छं एरीत्ये परम आ
दरथकी मानवी ॥२ ९॥ श्लो-
कः ॥ युक्ताय संपदा दिव्यादात ॥

प०

१

ઠયેયંતુપત્રિકા॥ આસુર્યાસંપદા
હયાયપુંસેદેયાનકર્હિચિત્ ॥
૨૧૦ ॥ અર્થઃ ॥ અને આજે
અમારી શિક્ષાપત્રીતે જે તેદેવી
સંપ્રદાયે કરિનેયુક્તજેજનહોય
તેનેઆપવી અનેજેજનઆમરા
સંપ્રદાયે કરિનેયુક્તહોયતે તો

शि० क्यारेयन आपत्री ॥ २१० ॥ श्लो- ५०
१४४ काः विक्रममार्कशकस्याद्धनेत्रा
एव सुभामिते ॥ वसन्ताद्यदिनेशि
क्षापत्रीयं लिखिता शुभा ॥ २११
। अर्थः ॥ संवत् १८८२ अठार
व्यासिना माहाशुदि पंचमीने
दिवसे आ शिक्षापत्री अमे लि १४४

खिद्यते परमकल्याणकारी च ॥
२२१ ॥ श्लोकः ॥ निजाश्रिता
नांसकलार्तिहन्तासधर्मभक्तेर
वनं विधाता ॥ दातासुखानां म
नसेप्सितानां तनोतुकृष्णोऽ-
खिलमङ्गलं नः ॥ २२२ ॥ इति

શિ.૦ શિક્ષાપત્રીસમાપ્તા ॥ અર્થ ॥ પ.૦
૧૪૬ અને પોતાના આશ્રિત જે ભક્ત જ-
ન તેમની જે સમગ્ર પીઠા તે માના શ-
કરનારા એવાને ધર્મે સહિત જે ભ-
ક્તિ તેની રક્ષા કરનારા એવા ને
પોતાના ભક્ત જનને મનુષ્યાંહિત

हणभगवानतेजेनेअपारा समग्र
मंगळनेविस्तारो ॥ २१२ ॥
इतिश्रीसहजानन्दस्वामि शि-
ष्य नित्यानन्द पुनि लिखिता
शिक्षापत्री टीका समाप्ता ॥

શિ. ૦
૧૪૬

શિ. ૦
૧૪૭

૧

શ્રી “વિજય પ્રવર્તક” પ્રિન્ટીંગ ૩
મટેલ મોહનલાલ મગનલાલે છા
ટેકાણું પીરમથા રોડ—અમદા

